

Spis treści

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

OPINIE

Komisja Europejska

2018/C 34/01	Opinia Komisji z dnia 26 stycznia 2018 r. dotycząca planu trwałego składowania odpadów promieniotwórczych powstałych w związku z demontażem instalacji AMI stanowiącej część elektrowni jądrowej Chinon, znajdującej się we Francji	1
--------------	---	---

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2018/C 34/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8348 – RAG Stiftung/Evonik Industries/Huber Silica) ⁽¹⁾	3
2018/C 34/03	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8692 – SAICA/Emin Leydier) ⁽¹⁾	3
2018/C 34/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8745 – CD&R/D'Ieteren/Belron) ⁽¹⁾	4

III Akty przygotowawcze

Europejski Bank Centralny

2018/C 34/05	Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 8 listopada 2017 r. w sprawie zmian unijnych ram prawnych dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (CON/2017/46)	5
2018/C 34/06	Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 8 listopada 2017 r. w sprawie zmian unijnych ram zarządzania kryzysowego (CON/2017/47)	17

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2018/C 34/07	Decyzja Rady z dnia 29 stycznia 2018 r. w sprawie przedłużenia kadencji prezesa izb odwoławczych Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej	24
--------------	--	----

Komisja Europejska

2018/C 34/08	Kursy walutowe euro	25
2018/C 34/09	Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej	26

Urząd ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych

2018/C 34/10	Decyzja Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych z dnia 31 sierpnia 2017 r. w sprawie rejestracji Europejskiego Chrześcijańskiego Ruchu Politycznego	27
--------------	--	----

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja Europejska

2018/C 34/11	Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu biodiesła pochodzącego z Argentyny	37
--------------	---	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2018/C 34/12	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8804 – Bain Capital/Fedrigoni) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	48
2018/C 34/13	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8775 – Shell/Impello) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	50
2018/C 34/14	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.8783 – Repsol/Kia/JV) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	51

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

KOMISJA EUROPEJSKA

OPINIA KOMISJI

z dnia 26 stycznia 2018 r.

dotycząca planu trwałego składowania odpadów promieniotwórczych powstałych w związku z demontażem instalacji AMI stanowiącej część elektrowni jądrowej Chinon, znajdującej się we Francji

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(2018/C 34/01)

Poniższa ocena została przeprowadzona zgodnie z postanowieniami traktatu Euratom, bez uszczerbku dla ewentualnych dodatkowych ocen, które mogą zostać dokonane na podstawie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz zobowiązań wynikających z tego traktatu, a także z prawodawstwa wtórnego ⁽¹⁾.

W dniu 23 czerwca 2017 r. do Komisji Europejskiej wpłynęły dane ogólne dotyczące planu trwałego składowania odpadów promieniotwórczych ⁽²⁾ powstałych w związku z demontażem instalacji AMI stanowiącej część elektrowni jądrowej Chinon, przedłożone przez rząd Francji zgodnie z art. 37 traktatu Euratom.

Na podstawie przedłożonych danych i po skonsultowaniu się z grupą ekspertów Komisja wydała następującą opinię:

1. Odległość między obiektem a najbliższą granicą z innym państwem członkowskim, w tym przypadku Zjednoczonym Królestwem, wynosi 384 km. Kolejnym najbliższym położonym państwem członkowskim jest Belgia i znajduje się ona w odległości 426 km. Odległość między obiektem a najbliższym sąsiednim państwem – w tym przypadku Wyspami Normandzkimi (terytoria zależne Korony Brytyjskiej) – wynosi około 300 km.
2. W warunkach normalnego demontażu uwolnienia gazowych substancji promieniotwórczych nie powinny spowodować istotnego narażenia zdrowia ludności w innym państwie członkowskim lub w sąsiednim państwie, jeśli chodzi o dawki graniczne określone w dyrektywach ustanawiających podstawowe normy bezpieczeństwa ⁽³⁾.
3. W warunkach normalnego demontażu nie przewiduje się uwolnienia płynnych substancji promieniotwórczych; władze francuskie nie przedłożą zatem zezwolenia na odprowadzanie tego rodzaju strumienia odpadów promieniotwórczych.
4. Stałe odpady promieniotwórcze, zarówno te powstałe w wyniku demontażu, jak i w ramach eksploatacji, będą czasowo składowane na terenie obiektu przed ich przemieszczeniem do odpowiednio licencjonowanego zakładu oczyszczania lub miejsca trwałego składowania położonego we Francji.

⁽¹⁾ Przykładowo zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy poddać bardziej szczegółowej ocenie aspekty środowiskowe. W szczególności Komisja pragnie zwrócić uwagę na przepisy dyrektywy 2011/92/UE w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zmienionej dyrektywą 2014/52/UE; dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, jak również dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz dyrektywy 2000/60/WE ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

⁽²⁾ Składowanie odpadów radioaktywnych w rozumieniu pkt 1 zalecenia Komisji 2010/635/Euratom z dnia 11 października 2010 r. w sprawie stosowania art. 37 Traktatu Euratom (Dz.U. L 279 z 23.10.2010, s. 36).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 96/29/Euratom z dnia 13 maja 1996 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed zagrożeniami wynikającymi z promieniowania jonizującego (Dz.U. L 159 z 29.6.1996, s. 1) i dyrektywa Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiająca podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylająca dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom oraz 2003/122/Euratom (Dz.U. L 13 z 17.1.2014, s. 1) ze skutkiem od dnia 6 lutego 2018 r.

Komisja zaleca, aby kontrole promieniowania resztkowego, prowadzone w celu potwierdzenia konwencjonalnego charakteru odpadów stałych po dekontaminacji, zapewniały zgodność z kryteriami zwolnienia określonymi w dyrektywach ustanawiających podstawowe normy bezpieczeństwa.

5. W przypadku nieplanowanych uwolnień substancji promieniotwórczych w wyniku wypadku o charakterze i skali określonych w danych ogólnych, dawki, na które zostałyby narażona ludność w innym państwie członkowskim lub w sąsiednim państwie, nie miałyby istotnego znaczenia z punktu widzenia ochrony zdrowia, w odniesieniu do poziomów referencyjnych określonych w dyrektywach ustanawiających podstawowe normy bezpieczeństwa.

W związku z powyższym Komisja wyraża opinię, że wdrożenie planu trwałego składowania wszystkich rodzajów odpadów promieniotwórczych pochodzących z demontażu instalacji AMI stanowiącej część elektrowni jądrowej Chinon, znajdującej się we Francji, zarówno w warunkach normalnej eksploatacji, jak i w razie wypadku o charakterze i skali określonych w danych ogólnych, nie spowoduje znaczącego z punktu widzenia zdrowia skażenia promieniotwórczego wody, gleby ani powietrza w innym państwie członkowskim lub w państwie sąsiednim, w odniesieniu do przepisów określonych w dyrektywach ustanawiających podstawowe normy bezpieczeństwa.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 stycznia 2018 r.

W imieniu Komisji

Miguel ARIAS CAÑETE

Członek Komisji

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8348 – RAG Stiftung/Evonik Industries/Huber Silica)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2018/C 34/02)

W dniu 22 czerwca 2017 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) w związku z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32017M8348. Strona EUR-Lex zapewni internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8692 – SAICA/Emin Leydier)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2018/C 34/03)

W dniu 23 stycznia 2018 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32018M8692. Strona EUR-Lex zapewni internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8745 – CD&R/D'Ieteren/Belron)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2018/C 34/04)

W dniu 19 stycznia 2018 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażeniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32018M8745. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

III

*(Akty przygotowawcze)***EUROPEJSKI BANK CENTRALNY****OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO****z dnia 8 listopada 2017 r.****w sprawie zmian unijnych ram prawnych dotyczących wymogów kapitałowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych****(CON/2017/46)****(2018/C 34/05)****Wprowadzenie i podstawa prawna**

W dniach 2 i 20 lutego 2017 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał odpowiednio od Rady Unii Europejskiej i Parlamentu Europejskiego wnioski o wydanie opinii w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾ (zwanego dalej „proponowanymi zmianami rozporządzenia CRR”).

W dniach 17 i 20 lutego 2017 r. EBC otrzymał odpowiednio od Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej wnioski o wydanie opinii w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów wyłączonych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału ⁽²⁾ (zwanego dalej „proponowanymi zmianami dyrektywy CRD”).

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że proponowane zmiany rozporządzenia CRR i dyrektywy CRD zawierają postanowienia mające wpływ na zadania EBC dotyczące polityk związanych z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi zgodnie z art. 127 ust. 6 Traktatu oraz na przyczynianie się przez Europejski System Banków Centralnych do należytego wykonywania przez właściwe organy polityk w odniesieniu do stabilności systemu finansowego zgodnie z art. 127 ust. 5 Traktatu. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

EBC popiera pakiet reform bankowych Komisji wdrażający do ustawodawstwa Unii ważne elementy globalnego programu reform regulacyjnych. Oczekuje się, że wniosek Komisji istotnie wzmocni strukturę przepisów, przyczyniając się do ograniczenia ryzyka w sektorze bankowym. Taki postępek w zakresie redukcji ryzyka otworzy drogę do równoczesnego i proporcjonalnego postępu w zakresie podziału ryzyka.

Niniejsza opinia odnosi się do kwestii szczególnie istotnych dla EBC, które zostały podzielone na dwie sekcje: 1) zmiany istniejących unijnych ram regulacyjnych i nadzorczych; oraz 2) wdrożenie standardów nadzorczych uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.

⁽¹⁾ COM(2016) 850 final.

⁽²⁾ COM(2016) 854 final.

1. Zmiany istniejących unijnych ram regulacyjnych i nadzorczych

1.1. Doprecyzowania w ramach filaru II

- 1.1.1. Proponowane zmiany w zakresie wprowadzenia wymogów filaru II pakietu Bazylea III⁽¹⁾ do dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych⁽²⁾ (CRD) mają na celu osiągnięcie większej spójności w zakresie nadzoru w Unii poprzez bardziej precyzyjne zdefiniowanie elementów struktury kapitałowej oraz wprowadzenie wytycznych filaru II dotyczących dodatkowych funduszy własnych, a także poprzez istotne zawężenie warunków, pod jakimi właściwe organy mogą realizować swoje uprawnienia nadzorcze w tym kontekście.
- 1.1.2. EBC zasadniczo popiera zwiększenie spójności w zakresie nadzoru, jednak propozycja opracowania regulacyjnych standardów technicznych w sprawie wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych nie jest odpowiednim narzędziem dla osiągnięcia tego celu.

Po pierwsze, wymogi filaru II są swoiste dla poszczególnych instytucji, co wymaga dokonywania przez właściwe organy oceny w zakresie nadzoru. Wyłączne poleganie na regulacyjnych standardach technicznych Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) lub wykorzystywanie ich w odniesieniu do części elementów ryzyka nie przyniosłoby skutku w postaci podejścia uwzględniającego specyfikę poszczególnych instytucji i opartego na ryzyku, w którym bierze się pod uwagę różnorodność profili ryzyka poszczególnych instytucji, i *de facto* uniemożliwiłoby właściwym organom nadążanie za zmianami zachodzącymi w odniesieniu do ryzyka i całego sektora.

Po drugie, wytyczne EUNB w odniesieniu do wspólnych procedur i metod dotyczących procesu przeglądu i oceny nadzorczej (SREP)⁽³⁾ zapewniają już wspólną podstawę spójnego wdrażania SREP w Unii, która umożliwia odpowiedni stopień oceny w zakresie nadzoru i może być uzupełniana przez korzystanie ze wzajemnych ocen EUNB. W ostatnich latach, wraz z wdrożeniem tych wytycznych⁽⁴⁾ oraz metodologii SREP Europejskiego Banku Centralnego, która jest konsekwentnie stosowana w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (SSM)⁽⁵⁾, konwergencja uległa znacznej poprawie.

Biorąc pod uwagę te pozytywne zmiany, EBC jest zdania, że aktualne ramy są odpowiednie i że w zakresie konwergencji jednolity rynek będzie nadal odnosił korzyści z istniejących narzędzi, ewentualnie uzupełnionych o korzystanie w większym stopniu z ocen wzajemnych EUNB.

- 1.1.3. Ponadto proponowane zmiany dyrektywy CRD przyznają instytucjom kredytowym, a nie właściwym organom, prawo decydowania, w określonych granicach, o strukturze funduszy własnych utrzymywanych w celu spełnienia wymogów filaru II i wyłączają możliwość nałożenia obowiązku spełnienia wymogów filaru II w całości za pomocą kapitału podstawowego Tier I. EBC jest zdania, że organy nadzorcze powinny utrzymać uprawnienie do stawiania wymogu dotyczącego struktury dodatkowych funduszy własnych i do nakładania obowiązku spełnienia wymogów dotyczących dodatkowych funduszy własnych wyłącznie za pomocą kapitału podstawowego Tier I. Z perspektywy ostrożnościowej kryzys bankowy oraz bardziej aktualne zdarzenia rynkowe pokazały, że istotne problemy mogą wynikać np. z instrumentów dodatkowych w Tier I, których zdolność do pokrycia strat nie jest tak duża, jak w przypadku kapitału podstawowego Tier I, i których koszt w jeszcze większym stopniu zagroziłby rentowności instytucji kredytowych. Ponadto praktyką EBC od czasu rozpoczęcia wykonywania zadań nadzorczych było nakładanie obowiązku spełnienia wymogów filaru II przy wykorzystaniu kapitału podstawowego Tier I. Nakładając obowiązek spełnienia wymogu dotyczącego buforów przy wykorzystaniu wyłącznie kapitału podstawowego Tier I, unijne organy ustawodawcze wskazały preferencję dla kapitału najwyższej jakości. Zmiana tej praktyki przyniosłaby skutek dla instytucji kredytowych w postaci niższej przewidywalności oraz nierównych warunków działania.

⁽¹⁾ Dostępne na stronie internetowej Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS) pod adresem: www.bis.org.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽³⁾ Zob. wytyczne EUNB EBA/GL/2014/13 z dnia 19 grudnia 2014 r. dotyczące wspólnych procedur i metod stosowanych w ramach procesu przeglądu i oceny nadzorczej (SREP).

⁽⁴⁾ Zob. raport EUNB dotyczący ujednoczenia praktyk w zakresie nadzoru (EBA-Op-2016-11) z dnia 14 lipca 2016 r. („Report on the convergence of supervisory practices”), dostępny na stronie internetowej EUNB pod adresem: www.eba.europa.eu.

⁽⁵⁾ Na podstawie art. 4 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63) (rozporządzenie w sprawie SSM) EBC przeprowadza przeglądy nadzorcze i w tym celu zdefiniował wspólną metodologię SREP (zob. w szczególności przewodnik EBC po nadzorze bankowym z listopada 2014 r. pt. „Guide to banking supervision” dostępny na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu). W konsekwencji spójność w odniesieniu do dodatkowych wymogów nałożonych na istotne instytucje kredytowe znacznie wzrosła. W szczególności, w odniesieniu do istotnych instytucji kredytowych w ramach SSM, współzależność pomiędzy ogółem ocen SREP i wymogami kapitałowymi wzrosła z 26 % przed 2014 r. do 76 % w 2016 r. (zob. s. 44 broszury dotyczącej metodologii SREP w ramach SSM z 2016 r. dostępnej na stronie internetowej EBC dotyczącej nadzoru bankowego pod adresem: www.bankingsupervision.europa.eu).

- 1.1.4. Wprowadzenie wspólnych podstaw nakładania wytycznych dotyczących kapitału będzie pomocne w zakresie spójnego wdrażania takich wytycznych w całej Unii. EBC uważa jednak, że proponowane zmiany dyrektywy CRD powinny wyraźniej odzwierciedlać potrzebę elastyczności w określaniu wytycznych filaru II. W szczególności pod uwagę powinien być brany związek pomiędzy progami testu warunków skrajnych a określeniem wytycznych filaru II. Jako że nadzorcze testy warunków skrajnych służą za punkt wyjścia do określania wytycznych filaru II, proponowane zmiany dyrektywy CRD powinny także, zgodnie z aktualnymi najlepszymi praktykami międzynarodowymi, umożliwić właściwym organom stosowanie w testach warunków skrajnych stałego progu dla wszystkich instytucji kredytowych, który może być niższy niż całkowity wymóg kapitałowy SREP. Elastyczność w zakresie stosowania stałego progu powinna być dostępna jako stała możliwość. Co więcej, wykorzystanie całkowitego wymogu kapitałowego SREP powinno być dostosowane do metodologii zastosowanej w teście warunków skrajnych. Przykładowo zastosowanie progu całkowitego wymogu kapitałowego SREP przy scenariuszu szokowym wymaga dynamicznego podejścia bilansowego. Ponadto w proponowanych zmianach dyrektywy CRD powinno znaleźć się postanowienie dotyczące trzyletniego przeglądu.
- 1.1.5. Co więcej, dalszego doprecyzowania wymaga interakcja pomiędzy wytycznymi filaru II a wymogiem połączonego bufora. W szczególności powinno się zapobiec potencjalnym konfliktom z celem polityki w postaci antycyklicznego bufora kapitałowego. Obejmuje to usunięcie odniesienia dotyczącego odpowiadania na „wahania koniunktury gospodarczej” jako celu polityki wytycznych filaru II. Ponadto, choć powinno się unikać pokrywania się wytycznych filaru II i wymogów filaru II, w proponowanych zmianach dyrektywy CRD należy doprecyzować, że w przypadku, gdy w wyniku testu warunków skrajnych w hipotetycznej sytuacji zidentyfikowane zostają dodatkowe rodzaje ryzyka, które wchodzą w zakres wymogów filaru II, właściwe organy utrzymują możliwość zastosowania środków będących odpowiedzią na takie rodzaje ryzyka w ramach wytycznych filaru II.
- 1.1.6. Proponowane zmiany dyrektywy CRD ograniczają kompetencje właściwych organów do nałożenia na instytucje kredytowe obowiązku udzielenia im dodatkowych informacji lub do przekazywania im informacji z większą częstotliwością. Chociaż EBC w pełni popiera nadrzędny cel, jakim jest uniknięcie wielokrotnego przekazywania informacji i ograniczenie kosztów ich przekazywania, możliwość doraźnego żądania danych granularnych jest kluczowa dla właściwej oceny profili ryzyka instytucji kredytowych m.in. dla celów SREP. Ryzyko to jest trudne do pełnego uwzględnienia *ex ante* w ramach jednolitej sprawozdawczości, w szczególności z uwagi na sposób, w jaki rozwija się działalność oraz ryzyko w przypadku instytucji kredytowych. Ponadto właściwe organy będą zawsze musiały zbierać dodatkowe informacje granularne w celu odpowiedniej oceny silnych i słabych stron instytucji kredytowych w odniesieniu do poszczególnych rodzajów ryzyka lub klas aktywów, np. w odniesieniu do kredytów zagrożonych. EBC jest zatem zdania, że te ograniczenia powinny zostać usunięte z proponowanych zmian dyrektywy CRD.
- 1.1.7. Właściwe organy powinny mieć możliwość nakładania wymogów w zakresie funduszy własnych zawsze, gdy ryzyko stopy procentowej stanowi istotny powód do obaw, a nie tylko wówczas, gdy poziom ryzyka przekracza dany, wcześniej określony próg. Ponadto proponowane przyznanie EUNB kompetencji w zakresie określania pewnych pojęć na potrzeby przeglądu ekspozycji instytucji kredytowych na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności w ramach portfela niehandlowego sugeruje wyczerpującą listę okoliczności, w których, na skutek potencjalnych zmian stop procentowych, wymagane są środki nadzorcze⁽¹⁾. EBC jest zdania, że właściwym organom powinna przysługiwać większa swoboda w zakresie nakładania środków nadzorczych.
- 1.1.8. Proponowane zmiany dyrektywy CRD nakładają na właściwe organy obowiązek konsultowania się z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przed nałożeniem każdego dodatkowego wymogu kapitałowego⁽²⁾. Jakkolwiek EBC popiera cel w postaci osiągnięcia skutecznej koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, to jednak propozycja formalnych konsultacji z tymi organami przed określeniem wymogów w zakresie dodatkowych funduszy własnych lub określeniem wytycznych zgodnie z dyrektywą CRD w praktyce okazałaby się niepotrzebnie uciążliwa oraz w nieuzasadnionym stopniu formalistyczna, nie przynosząc jednocześnie istotnej poprawy aktualnych rozwiązań. Co więcej, istniejące porozumienie pomiędzy EBC a Jednolitą Radą ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji⁽³⁾, które zostało po raz pierwszy zrealizowane w kontekście opracowania decyzji dotyczących SREP w 2016 r., zapewnia wystarczający poziom współpracy. Biorąc pod uwagę niewiążący charakter wytycznych kapitałowych, decyzja o nałożeniu takich wytycznych powinna pozostać poza ramami wspólnych decyzji i powinna być jedynie przedmiotem wymiany informacji pomiędzy członkami kolegium.

⁽¹⁾ Zob. proponowany nowy art. 98 ust. 5a dyrektywy CRD.

⁽²⁾ Zob. proponowany nowy art. 104c dyrektywy CRD.

⁽³⁾ Porozumienie pomiędzy Jednolitą Radą ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji a Europejskim Bankiem Centralnym z dnia 22 grudnia 2015 r. dotyczące współpracy i wymiany informacji, dostępne na stronie internetowej EBC pod adresem: www.ecb.europa.eu.

1.2. *Interakcja pomiędzy uprawnieniami mikro- i makroostrożnościowymi*

EBC zasadniczo wyraża poparcie dla usunięcia filaru II jako instrumentu z zestawu instrumentów makroostrożnościowych, ale podtrzymuje swoje stanowisko, zgodnie z którym usunięcie wymogów filaru II nie powinno skutkować pozbawieniem organów wystarczająco skutecznych narzędzi pozwalających na wykonywanie przez nie ich kompetencji i osiągnięcie celów polityki⁽¹⁾. W konsekwencji poparcie EBC dla proponowanego skreślenia wymogów filaru II z zestawu narzędzi makroostrożnościowych zależy od tego, czy ten zestaw narzędzi zostanie poszerzony i stanie się sprawny. Sprawne i skuteczne ramy nadzoru makroostrożnościowego są szczególnie istotne w unii walutowej, w której polityki makroostrożnościowe są konieczne dla reagowania na sytuacje braku równowagi właściwe dla poszczególnych państw lub sektorów, odgrywając tym samym kluczową rolę uzupełniającą w reagowaniu na zróżnicowanie cykli finansowych i gospodarczych w państwach członkowskich oraz pomagając w ten sposób utrzymać integralność jednolitego rynku i chronić stabilność finansową. Jednocześnie zmienione ramy prawne nie powinny sprzyjać podejmowaniu takich decyzji, które mogłyby przyczynić się do wzrostu ryzyka fragmentacji rynku oraz stworzyć przeszkody dla konsolidacji systemu bankowego.

W ujęciu bardziej ogólnym EBC ponownie podkreśla wagę gruntownego przeglądu makroostrożnościowego, co podkreślono we wkładzie EBC do konsultacji Komisji Europejskiej w sprawie rewizji ram polityki makroostrożnościowej Unii. Do tego czasu, w odniesieniu do poprawy skuteczności operacyjnej ram polityki makroostrożnościowej, aktualne ramy w pierwszej kolejności wymagają przynajmniej poniższych poprawek. Po pierwsze, zniesiona powinna zostać aktualna hierarchia dotycząca kolejności w ramach mechanizmu aktywacji (tzw. „kolejność dziobania”). Aktualna hierarchia tworzy niepożądane zachęty dotyczące wyboru instrumentów i skutkuje tendencją do niepodejmowania działań. Po drugie, wielorakie procedury notyfikacji i aktywacji w odniesieniu do środków makroostrożnościowych powinny zostać usprawnione, uproszczone i zharmonizowane. Wiązałyby się to m.in. z ustanowieniem ujednoliconej i uproszczonej procedury aktywacji w odniesieniu do wykorzystania narzędzi makroostrożnościowych, o których mowa w art. 458 rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych⁽²⁾ (CRR), oraz z harmonizacją procedur aktywacji w odniesieniu do różnych buforów kapitałowych w sposób pozwalający organom nadzoru makroostrożnościowego na wydajne, skuteczne i terminowe działanie. W tym kontekście rozważone powinny być także zmiany zasad dotyczących bufora innych instytucji o znaczeniu systemowym i bufora ryzyka systemowego w celu sprecyzowania celów polityki w odniesieniu do tych buforów, a tym samym eliminacji pokrywania się tych celów i zwiększenia skuteczności korzystania z tych buforów przez odpowiednie organy. Po trzecie, proces, o którym mowa w art. 136 ust. 3 dyrektywy CRD, powinien zostać usprawniony, tak aby każdy wyznaczony organ dokonywał oceny odpowiedniego wskaźnika bufora antycyklicznego z częstotliwością kwartalną, ale ustalał lub ponownie ustalał ten wskaźnik tylko w przypadku zmiany natężenia cyklicznego ryzyka systemowego. W tym kontekście procedury powiadamiania o wskaźniku bufora antycyklicznego także powinny zostać zmienione, tak aby wyznaczone organy w państwach członkowskich uczestniczących w SSM były zobowiązane do przekazywania informacji, o których mowa w art. 136 ust. 7 lit. a)–g) dyrektywy CRD, także EBC. Wreszcie EBC uważa za szczególnie ważne, aby ramy polityki makroostrożnościowej podlegały rewizji w regularnych odstępach czasu, przy uwzględnieniu rozwoju ram analitycznych, a także praktycznego doświadczenia zdobywanego wraz z wdrażaniem polityki. W tym względzie powinny zostać także wprowadzone postanowienia przewidujące w ciągu najbliższych trzech lat kompleksowy przegląd ram polityki makroostrożnościowej uwzględniający zakres i adekwatność zestawu instrumentów makroostrożnościowych.

1.3. *Transgraniczne odstępstwo od wymogów ostrożnościowych*

1.3.1. EBC zasadniczo z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie możliwości przyznania przez właściwy organ indywidualnego odstępstwa od stosowania wymogów ostrożnościowych w odniesieniu do jednostki zależnej posiadającej siedzibę w innym państwie członkowskim niż siedziba jej jednostki dominującej, co jest zgodne z ustanowieniem SSM oraz unii bankowej.

1.3.2. Dodatkowe ostrożnościowe środki bezpieczeństwa i modyfikacje o charakterze technicznym mogłyby odnosić się do wszelkich potencjalnych obaw dotyczących stabilności finansowej wynikających z zastosowania tego mechanizmu przyznawania odstępstwa do unii bankowej, która nadal jest na drodze do pełnego ukształtowania. W szczególności, w celu zapewnienia odniesienia przez jednostki zależne korzyści z odstępstwa, mogłyby zostać ustanowione następujące dwa warunki wstępne: a) jednostki zależne kwalifikujące się do otrzymania odstępstwa nie mogą przekraczać określonego progu, np. progów istotności określonych w rozporządzeniu w sprawie SSM; oraz b) w przypadku odstępstwa powinien obowiązywać dolny pułap w wysokości 75 %, np. minimalny wymóg w zakresie funduszy własnych mógłby być obniżony z 8 % do 6 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko. W tym względzie gwarancja byłaby konieczna tylko w odniesieniu do kwoty wymaganych funduszy własnych faktycznie objętej odstępstwem. Ponadto EBC zaleca, aby te warunki zostały poddane przeglądowi trzy lata po ich wejściu w życie oraz aby szczególnie uwzględniona została kwestia tego, czy – w świetle rozwoju unii bankowej – dolny pułap powinien zostać dodatkowo obniżony.

⁽¹⁾ Zob. wkład EBC do konsultacji Komisji Europejskiej w sprawie rewizji ram polityki makroostrożnościowej UE (12 grudnia 2016 r.), dostępny na stronie internetowej EBC pod adresem: www.ecb.europa.eu.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

- 1.3.3. W proponowanych zmianach rozporządzenia CRR powinno się dodatkowo sprecyzować, że gwarancja udzielona jednostce zależnej przez jednostkę dominującą musi zostać odpowiednio uwzględniona w wymogach ostrożnościowych dotyczących ryzyka kredytowego mających zastosowanie do tej jednostki dominującej. W szczególności jednostka dominująca powinna mieć 100 % praw głosu w jednostce zależnej.
- 1.3.4. Ustanowione powinny zostać także odpowiednie zasady przejściowe w odniesieniu do wdrażania transgranicznego odstępstwa od wymogów kapitałowych, uwzględniające planowany dalszy rozwój unii bankowej określony w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów sprawie dokończenia budowy unii bankowej⁽¹⁾ (zwanym dalej „komunikatem w sprawie dokończenia budowy unii bankowej”).

1.4. *Implementacja Międzynarodowego Standardu Sprawozdawczości Finansowej 9 (MSSF 9)*

Zgodnie z proponowanymi zmianami rozporządzenia CRR przewiduje się okres stopniowego wdrażania wynikającego z MSSF 9 wymogu dotyczącego rezerw na oczekiwane straty kredytowe⁽²⁾ w celu złagodzenia wpływu MSSF 9 na regulacyjny kapitał podstawowy Tier I instytucji kredytowych⁽³⁾. EBC zaleca, aby okres stosowania środków przejściowych w odniesieniu do MSSF 9 rozpoczął się dnia 1 stycznia 2018 r. stopniowym wdrażaniem⁽⁴⁾. W tym kontekście zachęca się prezydencję Rady do zastosowania przyspieszonego trybu w stosunku do ustawodawstwa wdrażającego przejściowe rozwiązania w odniesieniu do MSSF 9.

Co więcej, pożądane byłoby, aby stopniowe wdrażanie miało zastosowanie tylko do początkowego obniżenia kapitału podstawowego Tier I w dniu 1 stycznia 2018 r. (podejście statyczne), a nie do kwot oczekiwanej straty obliczanych na podstawie MSSF 9 w odpowiednim dniu sprawozdawczym w okresie przejściowym (podejście dynamiczne), jako że to drugie podejście istotnie opóźniłoby rozpoczęcie pełnego stosowania MSSF 9⁽⁵⁾.

Aby uniknąć podwójnego liczenia kwot dodanych z powrotem do kapitału podstawowego Tier I, EBC zaleca dokonanie korekt podczas okresu przejściowego w odniesieniu do wszystkich części rozporządzenia CRR, w których zakłada się, że kapitał podstawowy Tier I jest obniżony, tj. w odniesieniu do doliczeń do kapitału Tier II, nieodliczonych kwot aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego oraz do redukcji wartości ekspozycji dla standardowego podejścia do ryzyka kredytowego, wskaźnika dźwigni finansowej i ram dotyczących dużych ekspozycji.

Środki przejściowe powinny być obowiązkowe dla wszystkich instytucji, w przeciwnym wypadku instytucje z nich rezygnujące mogłyby skłonić do tego inne instytucje, co byłoby sprzeczne z celem przyznania większej ilości czasu na dostosowanie się do początkowego obniżenia kapitału podstawowego Tier I przy przechodzeniu do stosowania MSSF 9.

1.5. *Dodatkowe odliczenia i korekty kapitału podstawowego Tier I*

EBC z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą doprecyzowania zakresu art. 104 ust. 1 lit. d) dyrektywy CRD oraz art. 16 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie SSM zgodnie ze sprawozdaniem Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego ustanowionego na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 (zwanym dalej „sprawozdaniem w sprawie SSM”) ⁽⁶⁾ oraz, w szczególności, potwierdzenie, że właściwe organy mają prawo żądać od instytucji kredytowej zastosowania określonych dostosowań (odliczeń, filtrów lub podobnych środków) do wyliczeń funduszy własnych, gdy podejście księgowe zastosowane przez instytucję kredytową nie zostanie uznane za ostrożne z perspektywy nadzorczej. EBC jest zdania, że, ze względu na postulat pewności prawa, takie doprecyzowanie powinno zostać zamieszczone bezpośrednio w treści dyrektywy CRD.

1.6. *Unijna pośrednia jednostka dominująca*

EBC z zadowoleniem przyjmuje wymóg utworzenia unijnych pośrednich jednostek dominujących dla grup bankowych z państw trzecich z dwiema lub większą liczbą instytucji mających siedzibę w Unii, pod warunkiem spełnienia określonych kryteriów lub przekroczenia określonych progów⁽⁶⁾, jako że pozwoli to organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany na dokonanie oceny ryzyka i kondycji finansowej całej grupy bankowej w Unii oraz na zastosowanie wymogów ostrożnościowych na zasadzie skonsolidowanej.

⁽¹⁾ COM(2017) 592 final.

⁽²⁾ Zob. Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, MSSF 9 „Instrumenty finansowe” (2014), dostępne pod adresem: www.ifrs.org.

⁽³⁾ Zob. proponowany nowy art. 473a rozporządzenia CRR.

⁽⁴⁾ Zgodnie z proponowanym nowym pkt 96 A umowy bazylejskiej III, zob. Standardy Bazylejskiego Komitetu ds. Nadzoru Bankowego: „Regulatory treatment of accounting provisions – interim approach and accounting provisions” (Regulacja rezerw księgowych – podejście przejściowe i rezerwy księgowe), marzec 2017 r., dostępne na stronie internetowej BIS pod adresem: www.bis.org. Zgodnie z tym punktem wartości procentowe na każdy rok określa się metodą liniową.

⁽⁵⁾ COM(2017) 591 final.

⁽⁶⁾ Zob. proponowany nowy art. 21b dyrektywy CRD.

Niektóre aspekty proponowanych zmian dyrektywy CRD wymagają jednak dalszego doprecyzowania w celu uniknięcia arbitrażu regulacyjnego. Po pierwsze, wymóg ten powinien mieć zastosowanie zarówno do instytucji kredytowych z państw trzecich, jak i oddziałów (tj. także w przypadkach, gdy działalność grupy z państwa trzeciego w Unii odbywa się, częściowo lub wyłącznie, przez oddziały). Po drugie, powinien istnieć wymóg, aby po utworzeniu unijnej pośredniej jednostki dominującej istniejące oddziały danej grupy bankowej z państwa trzeciego przekraczające dany próg zostały ponownie utworzone jako oddziały instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii, aby zapobiec możliwości arbitrażu regulacyjnego, jako że nadzór nad oddziałami z państw trzecich nie jest zharmonizowany. W dłuższej perspektywie istotne jest także zharmonizowanie ram regulacyjnych i nadzorczych dotyczących oddziałów z państw trzecich w Unii. Po trzecie, niezależnie od tego, czy unijna pośrednia jednostka dominująca jest utworzona jako finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, czy jako instytucja kredytowa, powinno się zapewnić, aby ramy prawne określające nadzór na poziomie skonsolidowanym nie przyniosły niepożądanego skutku i nie stanowiły przeszkody dla sprawowania sprawnego i skutecznego nadzoru przez właściwe organy nadzorujące podmioty należące do grupy z państwa trzeciego na zasadzie indywidualnej. W konsekwencji, w przypadkach ustanowienia unijnej pośredniej jednostki dominującej jako instytucji kredytowej oraz w celu wyrównania warunków działania, powinno się rozważyć wprowadzenie kryterium podobnego do tego, które jest określone w art. 111 ust. 5 dyrektywy CRD i aktualnie ma zastosowanie do finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej. Ponadto doprecyzować należy zakres zastosowania art. 111 ust. 5 dyrektywy CRD, a także proces związany z jego stosowaniem. Po czwarte, w przypadku kolizji pomiędzy przepisami prawnymi państwa trzeciego a wymogiem utworzenia jednej unijnej pośredniej jednostki dominującej, który mógłby uniemożliwić lub nadmiernie skomplikować zastosowanie się do wymogu dotyczącego unijnej pośredniej jednostki dominującej, należy rozważyć derogację, na mocy której właściwe organy miałyby w wyjątkowych okolicznościach swobodę decyzyjną umożliwiającą im zezwolenie na utworzenie dwóch odrębnych unijnych pośrednich jednostek dominujących (lub zezwolenie na wyodrębnienie poszczególnych jednostek z jednej unijnej pośredniej jednostki dominującej). W takim przypadku próg odnoszący się do wymogu utworzenia unijnej pośredniej jednostki dominującej powinien być zastosowany na poziomie całej grupy z państwa trzeciego przed wykonaniem swobody uznania, tak aby wykonanie swobody uznania nie skutkowało obejściem mających zastosowanie progów odnoszących się do utworzenia unijnej pośredniej jednostki dominującej, przewidzianych zgodnie z proponowanymi zmianami dyrektywy CRD.

1.7. Proporcjonalność w zakresie sprawozdawczości

Jeśli chodzi o obowiązki sprawozdawcze mniejszych instytucji, EBC generalnie popiera podejście proporcjonalne. W niektórych przypadkach mniejsze instytucje powinny podlegać uproszczonym obowiązkom sprawozdawczym odpowiadającym ich wielkości, stopniowi złożoności oraz ryzykowności.

Proponowane zmniejszenie częstotliwości sprawozdawczości regulacyjnej⁽¹⁾ w odniesieniu do małych instytucji kredytowych uniemożliwia właściwym organom odpowiednie wykonywanie nadzoru nad tymi instytucjami kredytowymi⁽²⁾. Sprawozdania regulacyjne są wysoce istotne, jako że stanowią one jedno z najważniejszych źródeł informacji wykorzystywanych w celu wykonywania bieżącego nadzoru nad mniejszymi instytucjami. Dostępność odpowiednich informacji pozwala właściwym organom na dostosowanie intensywności podejmowanych przez nie działań nadzorczych w odniesieniu do takich instytucji. Ponadto, chociaż zmniejszenie częstotliwości sprawozdawczości obniżyłoby koszty stosowania się do obowiązków sprawozdawczych przez mniejsze instytucje kredytowe z perspektywy zasobów ludzkich, mało prawdopodobne jest, że przyczyniłoby się ono zmniejszenia uciążliwości z perspektywy technologii informatycznej, jako że mniejsze instytucje nadal musiałyby korzystać ze stosownych systemów informatycznych, a większość tych kosztów została już poniesiona.

EBC sugeruje, aby zamiast zmniejszenia częstotliwości sprawozdawczości regulacyjnej zmienić zakres sprawozdawczości w odniesieniu do mniejszych instytucji, po dokonaniu przez EUNB oceny wpływu finansowego rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014⁽³⁾ na instytucje kredytowe w kontekście kosztów zgodności z wymogami i korzyści z punktu widzenia nadzoru⁽⁴⁾.

W obrębie całego rozporządzenia CRR spójne stosowanie zasady proporcjonalności powinno być bardziej systematyczne. Powinno się zidentyfikować konkretne przypadki, w których bardziej proporcjonalne traktowanie mogłoby obniżyć koszty stosowania się do wymogów bez uszczerbku dla systemu nadzoru ostrożnościowego. Bardziej proporcjonalne podejście mogłoby być także zastosowane w szczególności w odniesieniu do zarządzania wewnętrznego, wymogów dotyczących kompetencji i reputacji, wynagrodzeń oraz zasad dotyczących ujawniania informacji.

⁽¹⁾ Zob. proponowane nowe art. 99 ust. 4, art. 101 ust. 5, art. 394 ust. 3 i art. 430 ust. 1 rozporządzenia CRR.

⁽²⁾ Proponowana zmiana dotyczyłaby około 80 % mniej istotnych instytucji.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Zob. proponowany nowy art. 99 ust. 7 rozporządzenia CRR.

1.8. *Automatyczne ograniczenia wypłat*

Odnosnie proponowanych zmian dyrektywy CRD dotyczących maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie (MDA) EBC z zadowoleniem przyjmuje doprecyzowanie dotyczące struktury kapitałowej. Ponadto EBC proponuje, aby do MDA zostały włączone nie tylko zyski osiągnięte po ostatniej wypłacie, ale też wszystkie zyski z bieżącego okresu/zyski roczne jeszcze nie włączone do kapitału podstawowego Tier I (pomniejszone o zyski już wypłacone). Koncentracja na ostatniej wypłacie lub płatności ogranicza zyski, które mogą być wykorzystane w celu obliczenia MDA. W instytucjach kredytowych decyzje w sprawie wypłaty kuponów, dywidend i premii często są podejmowane w wielu różnych dniach. Im częściej instytucja kredytowa podejmuje decyzję w sprawie wypłaty lub dokonuje wypłaty, tym krótszy upływa czas, w którym wytwarzane są zyski, a tym samym tym mniejsza jest kwota zysków, które mogą być wykorzystane do obliczenia MDA. Ograniczenie to nie jest uzasadnione, jeśli zyski z bieżącego okresu/zyski roczne osiągnięte, ale jeszcze nie włączone do kapitału podstawowego Tier I, są wyższe niż dokonane wypłaty.

1.9. *Ryzyko kredytowe i ryzyko kredytowe kontrahenta*

1.9.1. W przepisach poziomu 2 kompleksowo określono modelowanie w kontekście ryzyka kredytowego, ryzyka rynkowego i ryzyka operacyjnego, natomiast szczegółów takich nadal brakuje w odniesieniu do ryzyka kredytowego kontrahenta. EBC zaleca, aby rozporządzenie CRR zostało zmienione w celu powierzenia EUNB zadania opracowania regulacyjnych standardów technicznych określających konkretne kryteria oceny dla metody modeli wewnętrznych (IMM) oraz metody zaawansowanej korekty wyceny kredytowej (A-CVA). Te regulacyjne standardy techniczne powinny określać bardziej szczegółowo ocenę istotności w przypadku zmian i rozszerzeń modeli, zarówno w odniesieniu do metody IMM, jak i A-CVA. Powinno się wreszcie dodać postanowienie nakładające na instytucje kredytowe obowiązek uzyskania zgody właściwych organów na zastosowanie podejścia A-CVA.

1.9.2. Instytucje kredytowe, które już wdrożyły metodę IMM, nie stosują jej jako metody wyłącznej i korzystają z innych (nie wewnętrznych) metod obliczania niektórych ze swoich ekspozycji. Budzi to obawy, że znaczna liczba instytucji kredytowych może nie być w stanie przestrzegać zakazu stosowania metody IMM łącznie z innymi metodami. W związku z powyższym rozporządzenie CRR powinno zostać zmienione w celu umożliwienia instytucjom kredytowym uzyskania zgody na stałe korzystanie z metody IMM w odniesieniu do ryzyka kredytowego kontrahenta na zasadzie częściowej, jak mogą to robić w przypadku innych rodzajów ryzyka.

1.9.3. Ponadto aktualne reguły zawarte w rozporządzeniu CRR dotyczące określania parametru zapadalności powinny zostać rozszerzone, tak aby objęły one ekspozycje z tytułu instrumentów pochodnych oraz transakcji finansowania papierów wartościowych, a także transakcje otwarte.

1.9.4. Definicja delty nadzorczej zaproponowana przez Komisję w odniesieniu do nowego podejścia standardowego do obliczania ekspozycji na ryzyko kredytowe kontrahenta powinna zostać dostosowana do poprawnych matematycznie standardów Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego (BCBS).

1.10. *Traktowanie finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej*

1.10.1. EBC popiera harmonizację i usprawnienie nadzoru nad finansowymi spółkami holdingowymi i finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej. Ważne jest, aby działania na rzecz skonsolidowanego nadzoru mogły być bezpośrednio skierowane na jednostkę dominującą grupy bankowej, niezależnie od tego, czy jest to instytucja kredytowa, czy spółka holdingowa. W tym kontekście fundamentalnym celem nadzorczym jest zapewnienie, aby jednostka dominująca podejmowała działania sterujące i koordynujące w stosunku do swoich jednostek zależnych w sposób skutecznie wspierający sprawowanie nadzoru skonsolidowanego. Zasadniczo nowy reżim powinien umożliwiać odpowiednie uwzględnienie szczególnych cech finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej oraz jej roli w ramach grupy w celu uniknięcia nadmiernych utrudnień dla funkcjonowania grupy.

1.10.2. Wskazane byłoby dopracowanie lub wyjaśnienie niektórych aspektów proponowanych zmian dyrektywy CRD i rozporządzenia CRR. Przykładowo potrzebne jest doprecyzowanie tego, jaki jest wpływ proponowanych zmian dotyczących zezwoleń udzielanych finansowym spółkom holdingowym i finansowym spółkom holdingowym o działalności mieszanej na aktualne zasady dotyczące nadzoru nad znacznymi pakietami akcji. Ponadto proponowane zmiany dyrektywy CRD i rozporządzenia CRR nie wskazują wystarczająco jasno, które z aktualnych przepisów, w których mowa o „instytucji kredytowej”, należy rozumieć – na potrzeby skonsolidowanego nadzoru – jako przepisy obejmujące swym zakresem finansową spółkę holdingową i finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej. Dalsze doprecyzowanie jest także potrzebne w odniesieniu do bieżących środków nadzorczych, jakie organ sprawujący nadzór skonsolidowany może stosować w stosunku do finansowej spółki holdingowej i finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

1.10.3. Ponadto przeanalizować należy skutek proponowanych zmian dla art. 111 dyrektywy CRD. Szczególnie istotne jest, że organ sprawujący nadzór skonsolidowany może być zlokalizowany w innej jurysdykcji, niż finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany musiałby następnie zapewnić przestrzeganie skonsolidowanych wymogów przez finansową spółkę holdingową lub finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej mającą siedzibę w innym państwie członkowskim. Proponowane zmiany dyrektywy CRD powinny zawierać postanowienia bardziej szczegółowo określające, jak w takim przypadku powinna być prowadzona wydajna współpraca transgraniczna.

1.10.4. Proponowane zmiany dyrektywy CRD powinny wreszcie zawierać postanowienia precyzujące sposób traktowania istniejących finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej objętych tymi postanowieniami.

1.11. *Nadzór nad dużymi firmami inwestycyjnymi prowadzącymi działalność transgraniczną*

Duże i cechujące się złożoną strukturą firmy inwestycyjne przypominające banki, świadczące usługi inwestycyjne mające wpływ na ich bilans, w szczególności te, które prowadzą działalność transgraniczną, mogą stwarzać podwyższone ryzyko dla stabilności finansowej oraz podwyższone ryzyko przeniesienia się negatywnych zjawisk na banki. EBC zaleca dalszą analizę kwestii nadzoru skonsolidowanego i indywidualnego nad dużymi transgranicznymi firmami inwestycyjnymi przypominającymi banki w Unii, tak aby zapewnić ostrożne i spójne standardy nadzorcze proporcjonalne do ryzyka, jakie firmy te mogą stwarzać. Jedną z możliwych opcji byłoby wprowadzenie zmian do dyrektywy CRD/rozporządzenia CRR w celu zapewnienia uznawania dużych transgranicznych firm inwestycyjnych za instytucje kredytowe⁽¹⁾. Byłoby to odpowiednie w odniesieniu do firm inwestycyjnych, które często podejmują taki rodzaj działalności podobnej do działalności banków, który jest podejmowany także przez banki. Odnosnie do firm inwestycyjnych niemieszczących się w tej kategorii zachowane powinno być aktualne zróżnicowanie w traktowaniu mające odzwierciedlenie w uregulowaniach krajowych.

1.12. *Uprawnienia krajowe*

1.12.1. Rozporządzenie w sprawie SSM nakłada na EBC szczególne zadania dotyczące nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi mające na celu przyczynianie się do bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych oraz stabilności systemu finansowego. Zadania te są wykonywane przy pełnym uwzględnieniu jedności i integralności rynku wewnętrznego oraz równym traktowaniu instytucji kredytowych, a także w celu zapobiegania arbitrażowi regulacyjnemu⁽²⁾. W tym celu EBC ma obowiązek stosowania wszelkich właściwych unijnych przepisów prawnych, a gdy przepisy te są wyrażone w formie dyrektyw – ustawodawstwo krajowe transponujące te dyrektywy⁽³⁾, w szczególności dyrektywę CRD oraz dyrektywę w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków⁽⁴⁾. Niektóre uprawnienia nadzorcze nie są jednak wyraźnie wskazane w ustawodawstwie unijnym, a różnice w ustawodawstwie krajowym skutkują asymetrią uprawnień nadzorczych EBC w poszczególnych uczestniczących państwach członkowskich.

1.12.2. W tym względzie EBC dokonał już analizy zakresu aktualnych uprawnień nadzorczych i opracował podejście ukierunkowane na zapewnienie spójnej interpretacji uprawnień EBC. Pomimo tego doprecyzowania kompetencji EBC zapewnienie wspólnej podstawy prawnej w prawie unijnym dla istniejących uprawnień nadzorczych stworzyłoby obowiązek ich transpozycji oraz pomógłby w interpretacji tego, czy konkretne uprawnienie przyznane na mocy prawa krajowego leży w zakresie danego zadania powierzonego EBC. Przyczyniłoby się to ponadto do zapewniania równych warunków działania w kontekście unijnego nadzoru bankowego poprzez harmonizację uprawnień nadzorczych właściwych organów. Aby to osiągnąć, w prawie Unii powinno być zawarte jasne odniesienie do dodatkowych uprawnień nadzorczych w szeregu obszarów, tak aby uniknąć niepewności prawnej co do bezpośrednich uprawnień nadzorczych EBC oraz aby zapewnić równe warunki działania w kontekście uprawnień nadzorczych w całej unii bankowej. Obszary te dotyczą głównie przejęć w państwach trzecich, połączeń, zbycia aktywów i innych strategicznych decyzji, zmian w statutach instytucji kredytowych i w umowach ich udziałowców dotyczących wykonywania prawa głosu, udzielania kredytów podmiotom powiązanim, outsourcingu działań instytucji kredytowych, uprawnień nadzorczych dotyczących biegłych rewidentów oraz dodatkowych uprawnień związanych z udzielaniem zezwoleń instytucjom kredytowym.

1.13. *Ocena kompetencji i reputacji oraz osoby piastujące kluczowe stanowiska*

1.13.1. Dyrektywa CRD nie przewiduje obecnie wymogów stosowania przez właściwe organy szczególnej procedury przy dokonywaniu oceny członków organów zarządzających. W rezultacie krajowe praktyki znacznie się różnią w zakresie ram czasowych oceny, terminów oraz tego, czy ocena odbywa się przed mianowaniem, czy niezwłocznie po nim. EBC zaleca zmianę prawa Unii w celu dalszej harmonizacji procesów związanych z oceną kompetencji i reputacji.

⁽¹⁾ Zob. komunikat w sprawie dokończenia budowy unii bankowej, s. 19, i sprawozdanie w sprawie SSM, s. 8.

⁽²⁾ Zob. art. 1 akapit pierwszy rozporządzenia w sprawie SSM.

⁽³⁾ Zob. art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie SSM.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

1.13.2. Osoby piastujące kluczowe stanowiska wywierają istotny wpływ na bieżące zarządzanie instytucjami kredytowymi oraz na ich ogólną strukturę zarządczą. EBC zaleca zmianę prawa Unii w celu włączenia do niego definicji osób piastujących kluczowe stanowiska oraz w celu doprecyzowania definicji kadry kierowniczej wyższego szczebla. Ponadto, w celu harmonizacji podejść krajowych, powinno się wprowadzić postanowienie dotyczące uprawnień właściwych organów w zakresie dokonywania oceny osób piastujących kluczowe stanowiska w istotnych instytucjach.

1.14. *Wymiana informacji*

W aktualnych unijnych ramach prawnych zawarto niewiele odwołań do potrzeby współpracy pomiędzy właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór ostrożnościowy a organami odpowiedzialnymi za przeciwdziałanie praniu pieniędzy⁽¹⁾. Brak jest również wyraźnych postanowień regulujących współpracę pomiędzy właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór ostrożnościowy a organami odpowiedzialnymi za stosowanie zasad dotyczących strukturalnego rozdzielenia działań. EBC proponuje zmianę postanowień dyrektywy CRD dotyczących wymiany informacji, tak aby wyraźnie przewidywały one współpracę z tymi organami.

1.15. *Zasady dotyczące egzekwowania prawa i nakładania sankcji*

Lista naruszeń podlegających sankcjom zgodnie z dyrektywą CRD nie obejmuje licznych istotnych naruszeń, np. naruszeń wymogów kapitałowych w ramach filaru I, regulacji i decyzji nadzorczych wydawanych przez właściwy organ, wymogu wystąpienia o uprzednią zgodę oraz obowiązków powiadomienia właściwego organu. Państwom członkowskim przysługuje zatem swoboda w zakresie nadania właściwym organom uprawnień do nakładania kar administracyjnych w takich przypadkach. Podejście takie może prowadzić do braku spójności pomiędzy państwami członkowskimi i stać na przeszkodzie skutecznemu egzekwowaniu wymogów ostrożnościowych. Aby temu przeciwdziałać, EBC proponuje rozszerzyć listę naruszeń podlegających sankcjom.

1.16. *Opcje i swobody uznania*

1.16.1. Istnienie krajowych opcji i swobód uznania w ramach regulacji nadzoru ostrożnościowego jest przeszkodą dla realizacji na poziomie Unii jednolitego zbioru przepisów oraz potęguje poziom skomplikowania i mnoży koszty, stwarzając jednocześnie możliwości arbitrażu regulacyjnego. W szczególności opcje przyznane państwom członkowskim stoją na przeszkodzie skutecznemu działaniu SSM, który musi uwzględniać różne regulacje i praktyki w uczestniczących państwach członkowskich. Równoczesne i rozbieżne wykonywanie takich opcji skutkuje „mozaiką regulacyjną”, która może utrudniać sprawne funkcjonowanie nadzoru EBC w uczestniczących państwach członkowskich oraz w zakresie ekspozycji związanych z państwami trzecimi.

1.16.2. W niektórych przypadkach rozbieżności te wpływają także na uprawnienia nadzorcze. W związku z powyższym te nieuzasadnione opcje i swobody uznania, które nie mają racji bytu z perspektywy ostrożnościowej, powinny zostać zharmonizowane bezpośrednio w ustawodawstwie poziomem 1. Podobnie odradzać należy wprowadzanie nowych opcji i swobód uznania, jak np. w proponowanych zmianach rozporządzenia CRR w odniesieniu do inwestycji kapitałowych w fundusze.

1.17. *Wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych*

EBC popiera wprowadzenie do proponowanych zmian rozporządzenia CRR określonego z góry okresu zwolnienia odnośnie do wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych. Określony z góry okres zwolnienia pozwoliłby instytucjom na uznanie kontrahenta centralnego z państwa trzeciego, który wystąpił z wnioskiem zgodnie z art. 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁽²⁾, za uznanego kontrahenta centralnego. Taki okres zwolnienia jest istotny w celu zapewnienia instytucjom pewności prawnej odnośnie do sposobu traktowania ich ekspozycji w danym horyzoncie czasowym. EBC uważa jednak, że maksymalny okres zwolnienia w wymiarze 5 lat od dnia złożenia wniosku o uznanie (gdy Komisja nie przyjęła jeszcze aktu wykonawczego) można uznać za nadmiernie wydłużony w świetle potencjalnych skutków dla stabilności finansowej wynikających z ekspozycji wobec nieuznanych kontrahentów centralnych z państw trzecich. EBC sugeruje zatem ustanowienie krótszego maksymalnego okresu zwolnienia w odniesieniu do ekspozycji wobec kontrahentów centralnych z państw trzecich, którzy nie zostali jeszcze uznani na podstawie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

⁽¹⁾ Takiej współpracy nie przewidziano ani w dyrektywie CRD, ani w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

2. Wdrożenie standardów nadzorczych uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym

EBC z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie do prawa Unii standardów nadzorczych uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Biorąc pod uwagę wzajemne powiązania w ramach globalnego systemu finansowego, globalne standardy są konieczne dla zapewnienia porównywalności i równych warunków działania.

2.1. Wskaźnik dźwigni finansowej

2.1.1. EBC popiera wprowadzenie do prawa Unii wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni i jego ustalenie na poziomie 3 %, co jest zgodne ze standardami BCBS i zaleceniami EUNB ⁽¹⁾. EBC zaleca jednak, aby przy kompleksowym wdrożeniu w Unii standardów dotyczących wskaźnika dźwigni finansowej odpowiednio uwzględniono wynik prowadzonej na szczeblu międzynarodowym debaty, w szczególności w ramach BCBS, a także wszelkie dalsze osiągnięcia na poziomie międzynarodowym.

2.1.2. Proponowane zmiany rozporządzenia CRR eliminują swobodę uznania aktualnie przysługującą właściwym organom w zakresie wyłączenia z miary ekspozycji wskaźnika dźwigni ekspozycji wewnątrz grupy objętych już wyłączeniem z wag ryzyka i ekspozycji wynikających z przenoszenia oszczędności regulowanych ⁽²⁾, wprowadzając zamiast niej automatyczne wyłączenia tych ekspozycji ⁽³⁾. W opinii EBC instytucje kredytowe powinny mieć możliwość wyłączenia tych ekspozycji ze wskaźnika dźwigni tylko w przypadku uprzedniej zgody udzielonej przez właściwy organ poprzedzonej oceną ryzyk związanych z dźwignią, zgodnie z aktualnie obowiązującym prawem Unii. W odniesieniu do istotnych instytucji w SSM ocena opiera się na przewodniku EBC w sprawie opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii ⁽⁴⁾.

2.1.3. W przypadku zachowania wyłączenia ekspozycji wynikających z oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych ⁽⁵⁾ powinno być ono ograniczone w takim stopniu, jaki jest uzasadniony koniecznością na poziomie unijnym, nie zaś z uwagi na preferencje krajowe, jako że stanowi ono naruszenie standardów BCBS. Automatyczne wyłączenie z miary ekspozycji ekspozycji wynikających z kredytów preferencyjnych ⁽⁶⁾ także stanowi naruszenie standardów BCBS i stoi w sprzeczności z sensem wskaźnika dźwigni finansowej jako miary nieopartej na analizie ryzyka. Ponadto takie automatyczne wyłączenie jest niezgodne z zaleceniami EUNB oraz utrudnia skuteczne porównanie wskaźników dźwigni finansowej dla rynku. Wreszcie brzmienie wielu wyłączeń, które często jest niejasne, jeśli chodzi o warunki, które muszą być spełnione, może skutkować ich różną interpretacją przez różne instytucje, w następstwie czego wyłączenia mogą mieć szerszy zakres zastosowania zamiast być ukierunkowane na bardzo konkretne przypadki.

2.1.4. EBC popiera wprowadzenie dodatkowego wymogu z tytułu wskaźnika dźwigni dla globalnych banków o znaczeniu systemowym, który opierałby się na międzynarodowych standardach – po ich finalizacji – odnośnie do konstrukcji i kalibracji takich wymogów. Dodatkowe wymogi dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym powinny odzwierciedlać ich istotność systemową i zapewniać dodatkową zdolność do pokrycia strat, konieczną dla zapewnienia uzupełniającej ochrony przed potencjalnym niepowodzeniem.

2.1.5. W proponowanych zmianach rozporządzenia CRR przewiduje się także kompensowanie początkowego depozytu zabezpieczającego w przypadku ekspozycji na instrumenty pochodne związanych z rozliczaniem klientów, co stanowi kolejny element niezgodny ze standardami BCBS. Sposób traktowania początkowego depozytu zabezpieczającego w odniesieniu do tych transakcji jest delikatną kwestią podlegającą aktualnie przeglądowi na poziomie międzynarodowym. Jej uregulowanie w Unii powinno odzwierciedlać ostateczne wyniki tego przeglądu ⁽⁷⁾.

2.1.6. W proponowanych zmianach rozporządzenia CRR zachowano aktualne podejście do obliczania wskaźnika dźwigni na podstawie bilansu na koniec kwartału ⁽⁸⁾. EBC zaleca rewizję tego postanowienia przy uwzględnieniu bieżących dyskusji na szczeblu międzynarodowym dotyczących okresu odniesienia dla obliczania wskaźnika dźwigni.

2.1.7. Kolejną delikatną kwestią będącą obecnie przedmiotem rozważań na szczeblu międzynarodowym jest to, jak należy traktować rezerwy banku centralnego dla celów obliczania ekspozycji wskaźnika dźwigni. Wdrożenie do prawa Unii uregulowań dotyczących wskaźnika dźwigni powinno uwzględniać ostateczne wyniki tych rozważań.

⁽¹⁾ Raport EUNB w sprawie wymogów dotyczących wskaźnika dźwigni finansowej zgodnie z art. 511 rozporządzenia CRR (nr EBA-Op-2016-13), 3 sierpnia 2016 r., dostępny na stronie internetowej EUNB pod adresem: www.eba.europa.eu.

⁽²⁾ Zob. proponowany nowy art. 429a ust. 1 lit. j) rozporządzenia CRR.

⁽³⁾ Zob. proponowany nowy art. 429a rozporządzenia CRR.

⁽⁴⁾ Zob. Przewodnik EBC w sprawie opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii (wersja skonsolidowana), listopad 2016 r., dostępny na stronie internetowej EBC dotyczącej nadzoru bankowego pod adresem: www.bankingsupervision.europa.eu.

⁽⁵⁾ Zob. proponowany nowy art. 429a ust. 1 lit. f) rozporządzenia CRR.

⁽⁶⁾ Zob. proponowany nowy art. 429a ust. 1 lit. e) rozporządzenia CRR.

⁽⁷⁾ Zob. dokument konsultacyjny BCBS pt.: „Revisions to the Basel III leverage ratio framework” (Zmiany ram prawnych dotyczących wskaźnika dźwigni finansowej wynikających z umowy bazylejskiej III), 25 kwietnia 2016 r., dostępny na stronie internetowej BIS pod adresem: www.bis.org.

⁽⁸⁾ Zob. proponowany nowy art. 429 ust. 2 rozporządzenia CRR w związku z art. 14 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 680/2014.

2.1.8. EBC zgadza się z zaleceniami EUNB, według których kontrahenci centralni nie powinni podlegać wymogowi dotyczącemu wskaźnika dźwigni, nawet jeśli podmioty te posiadają w niektórych państwach członkowskich licencję bankową. Wyłączenie tych kontrahentów centralnych z wymogu dotyczącego wskaźnika dźwigni jest uzasadnione określonymi zabezpieczeniami nałożonymi na kontrahentów centralnych na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz faktem, że zobowiązania kontrahentów centralnych, takie jak depozyty zabezpieczające w formie depozytów, są gromadzone głównie na cele zarządzania ryzykiem, nie zaś w celu finansowania działalności inwestycyjnej.

2.2. Wskaźnik stabilnego finansowania netto

2.2.1. Proponowane zmiany rozporządzenia CRR są sprzeczne ze standardami BCBS odnośnie do traktowania aktywów płynnych wysokiej jakości poziomu 1, przewidując dla nich współczynnik wymaganego stabilnego finansowania wynoszący 0 % zamiast 5 %⁽¹⁾. EBC proponuje utrzymanie wymogu dotyczącego stabilnego finansowania dla płynnych aktywów wysokiej jakości poziomu 1 (z wyłączeniem gotówki i rezerw w banku centralnym, które powinny podlegać współczynnikowi wymaganego stabilnego finansowania wynoszącemu 0 %), jako że aktywa te podlegają pewnemu ryzyku cenowemu w horyzoncie czasowym wynoszącym rok, nawet w przypadku niezrealizowania się scenariusza warunków skrajnych. Takie samo traktowanie, jak w przypadku wskaźnika pokrycia wpływów netto, jest niewłaściwe, biorąc pod uwagę różne ramy czasowe obu standardów.

2.2.2. Proponowane zmiany rozporządzenia CRR są sprzeczne ze standardami BCBS w zakresie sposobu traktowania ryzyka przyszłego finansowania odnośnie do kontraktów na instrumenty pochodne⁽²⁾. EBC z zadowoleniem przyjmuje powierzenie EUNB kompetencji do przekazywania Komisji sprawozdań na temat możliwości przyjęcia środka bardziej wrażliwego na ryzyko⁽³⁾, biorąc pod uwagę fakt, że standardy BCBS nie są w wystarczającym stopniu wrażliwe na ryzyko⁽⁴⁾. Proponowane zasady przejściowe cechują jednak pewne niedoskonałości koncepcyjne stwarzające możliwości arbitrażu regulacyjnego, a ich wpływ na instytucje kredytowe nie został jeszcze oceniony. Do czasu opracowania bardziej odpowiedniej metodologii EBC proponuje zatem, aby zasady przejściowe zostały ujednoczone ze standardami BCBS.

2.2.3. Odnośnie do sposobu traktowania zabezpieczonych transakcji kredytowych w proponowanych zmianach rozporządzenia CRR przewiduje się stosowanie niższego niż przewidziany w standardach BCBS współczynnika wymaganego stabilnego finansowania w odniesieniu do zabezpieczonych i niezabezpieczonych transakcji z kontrahentami finansowymi z pozostającym terminem zapadalności krótszym niż sześć miesięcy⁽⁵⁾. Powinno się dokonać opartego na dogłębnej analizie całościowego przeglądu współczynników objętych wskaźnikiem stabilnego finansowania netto stosowanych do wszystkich zabezpieczonych transakcji w celu określenia, czy współczynniki dotyczące konkretnych zabezpieczeń i terminów zapadalności są poprawnie skalibrowane. Do czasu dokonania takiego przeglądu EBC proponuje stosowanie współczynników wymaganego stabilnego finansowania zgodnie ze standardami BCBS.

2.2.4. W proponowanych zmianach rozporządzenia CRR przewidziano wyłączenie stosowania wymogu dotyczącego wskaźnika stabilnego finansowania netto w odniesieniu do aktywów i zobowiązań bezpośrednio związanych z ogólnymi obligacjami zabezpieczonymi spełniającymi kryteria wskazane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE⁽⁶⁾, a także do obligacji typu „soft bullet” i warunkowych obligacji typu „pass-through” spełniających określone kryteria dotyczące uruchamiania terminu zapadalności⁽⁷⁾. EBC popiera zalecenie EUNB, zgodnie z którym wyłączeniem powinny być objęte jedynie struktury obligacji zabezpieczonych typu „pass-through” w pełni współfinansujące kredyty bazowe, jako że nie stwarzają one żadnego ryzyka finansowania dla emitującego je banku⁽⁸⁾. EBC sugeruje natomiast, by inne obligacje zabezpieczone nie były objęte wyłączeniem ze stosowania wymogu dotyczącego wskaźnika stabilnego finansowania netto, jako że obligacje te, podobnie jak inne zobowiązania długoterminowe, stwarzają istotne ryzyko finansowania, które nie jest łagodzone przez ich cechy strukturalne. Uwzględniając wagę obligacji zabezpieczonych dla finansowania banków, faktyczne wyłączenie większości pozostających do wykupu obligacji zabezpieczonych skutkuje istotnym osłabieniem standardów ostrożnościowych.

⁽¹⁾ Zob. proponowany nowy art. 428r ust. 1 lit. a) rozporządzenia CRR i pkt 37 dokumentu Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego pt. „Basel III: the net stable funding ratio” (Bazylea III: wskaźnik stabilnego finansowania netto), październik 2014 r. (zwanego dalej „ramami BCBS dotyczącymi wskaźnika stabilnego finansowania netto”), dostępnego na stronie internetowej BIS pod adresem: www.bis.org.

⁽²⁾ Zob. proponowane nowe art. 428u ust. 2 oraz art. 428x ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia CRR.

⁽³⁾ Zob. proponowany nowy art. 510 ust. 4 i 5 rozporządzenia CRR.

⁽⁴⁾ Zob. wkład Eurosystemu do dokumentu konsultacyjnego DG ds. Stabilności Finansowej, Usług Finansowych i Unii Rynków Kapitałowych (DG FISMA) Komisji Europejskiej w sprawie dalszych rozważań na temat wdrożenia wskaźnika stabilnego finansowania netto w Unii Europejskiej, 14 września 2016 r.

⁽⁵⁾ Zob. proponowany nowy art. 428s lit. b) oraz art. 428u ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia CRR, a także pkt 38 i 39 lit. b) ram BCBS dotyczących wskaźnika stabilnego finansowania netto.

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽⁷⁾ Zob. proponowany nowy art. 428f ust. 2 lit. c) i d) rozporządzenia CRR.

⁽⁸⁾ Zob. zalecenie 6 raportu EUNB w sprawie wymogów dotyczących stabilnego finansowania netto zgodnie z art. 510 rozporządzenia CRR (EBA Op/2015/22) z dnia 15 grudnia 2015 r., dostępny na stronie internetowej EUNB pod adresem: www.eba.europa.eu.

2.3. Gruntowny przegląd portfela handlowego

- 2.3.1. EBC z zadowoleniem przyjmuje propozycję wdrożenia do prawa Unii nowego standardu BCBS dotyczącego ryzyka rynkowego wynikającego z gruntownego przeglądu portfela handlowego (*fundamental review of the trading book – FRTB*)⁽¹⁾. EBC zaleca, aby przy kompleksowym wdrożeniu w Unii standardu dotyczącego FRTB, zwłaszcza odpowiednich uregulowań przejściowych, odpowiednio uwzględniono wynik prowadzonej na szczeblu międzynarodowym debaty, w szczególności w ramach BCBS, a także wszelkie dalsze osiągnięcia na poziomie międzynarodowym. Ponadto przewidywany aktualnie dwuletni okres implementacji może nie być wystarczający na wykazanie przez instytucje zgodności z wymogami związanymi ze stosowaniem modeli wewnętrznych oraz na dokonanie odpowiedniej oceny modeli ryzyka rynkowego i ich zatwierdzenie przez organy nadzoru. Wynika to z faktu, że specyfikacja techniczna szeregu istotnych aspektów metody modeli wewnętrznych zostanie określona w regulacyjnych standardach technicznych, które będą dostępne długo po wejściu w życie proponowanych zmian rozporządzenia CRR. Z tego względu wskazane byłoby wydłużenie okresu implementacji.
- 2.3.2. Proponowane zasady przejściowe, zgodnie z którymi wprowadza się kalibrację istotnie obniżającą (o 35 %) wymogi kapitałowe FRTB w okresie trzech lat, budzą jednak obawy, jako że mogą one skutkować istotnym obniżeniem wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka rynkowego dla poszczególnych instytucji w stosunku do ich aktualnych poziomów. Jakkolwiek okres przejściowy może pomóc złagodzić wpływ na wymogi kapitałowe instytucji kredytowych, EBC sugeruje, aby kalibracja przejściowa była stopniowo znoszona, zgodnie z ustalonym wcześniej planem, i połączona z ustanowieniem minimalnego poziomu mającego zapobiec spadkowi wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka rynkowego poniżej aktualnych poziomów.

W odniesieniu do dodatkowych zmian zasad dotyczących ryzyka rynkowego mających na celu zapewnienie większej proporcjonalności, EBC uznaje proponowane zmiany rozporządzenia CRR pozwalające instytucjom prowadzącym działalność zaliczaną do portfela handlowego na małą skalę na stosowanie uproszczonych metod za odpowiednią zmianę, o ile mające zastosowanie progi zostaną utrzymane na poziomie wskazanym we wniosku. Proponowana uproszczona metoda standardowa powinna być jednak w odpowiednim stopniu wrażliwa na ryzyko i skutkować adekwatnymi wymogami kapitałowymi w porównaniu do nowych metod mających zastosowanie do większych instytucji kredytowych. W tym celu kolejne zmiany rozporządzenia CRR powinny uwzględniać odpowiednie nowe ustalenia na poziomie BCBS.

- 2.3.3. Proponowane zmiany rozporządzenia CRR nie zawierają niektórych kluczowych elementów standardów BCBS, takich jak określenie testu dotyczącego przypisania zysków i strat, bezpośrednio w ustawodawstwie poziomu 1, pozostawiając te kwestie do uregulowania w przyszłym ustawodawstwie delegowanym. EBC proponuje, aby elementy te zostały uwzględnione bezpośrednio w rozporządzeniu CRR, a do wdrożenia w formie standardów technicznych pozostawione zostały jedynie specyfikacje techniczne.
- 2.3.4. Proponowane zmiany rozporządzenia CRR przyznają instytucjom kredytowym duży zakres swobody w ramach modelowania, co może doprowadzić do znacznych różnic w zakresie praktyk nadzorczych i modelowania ryzyka. Aby temu przeciwdziałać, EBC proponuje, by do rozporządzenia CRR włączone zostały ograniczenia dotyczące modelowania opracowane w ramach FRTB na podstawie analizy porównawczej.
- 2.3.5. W przeciwieństwie do standardów BCBS proponowane zmiany rozporządzenia CRR pozwalają instytucjom kredytowym bez żadnych ograniczeń na wybór jednostek odpowiadających za handel, w odniesieniu do których zwracają się one z wnioskiem o zatwierdzenie modelu wewnętrznego i tych, w odniesieniu do których utrzymują podejście standardowe. Aby zapobiec arbitrażowi regulacyjnemu, właściwe organy powinny mieć możliwość, w oparciu o podejście wybrane przez instytucje kredytowe w odniesieniu do porównywalnych jednostek odpowiadających za handel, zdecydowania o włączeniu w zakres metody modeli wewnętrznych jednostek odpowiadających za handel, które, zdaniem tych organów, powinny być tym zakresem objęte.

Przygotowane przez ekspertów EBC szczegółowe propozycje modyfikacji brzmienia proponowanych zmian do rozporządzenia CRR i dyrektywy CRD wraz z ich uzasadnieniem zostały zawarte w odrębnym dokumencie roboczym o charakterze technicznym. Dokument roboczy o charakterze technicznym nie został przyjęty przez Radę Prezesów. Dokument ten jest dostępny w języku angielskim na stronie internetowej EBC.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 8 listopada 2017 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Standardy BCBS: Minimalne wymogi kapitałowe w odniesieniu do ryzyka rynkowego (*Minimum capital requirements for market risk*), styczeń 2016 r., dostępne na stronie internetowej BIS pod adresem: www.bis.org.

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 8 listopada 2017 r.****w sprawie zmian unijnych ram zarządzania kryzysowego****(CON/2017/47)****(2018/C 34/06)****Wprowadzenie i podstawa prawna**

W dniach 2 i 20 lutego 2017 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał odpowiednio od Rady Unii Europejskiej i Parlamentu Europejskiego wnioski o wydanie opinii w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾ (zwanego dalej „proponowanymi zmianami rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych”⁽²⁾).

W dniach 17 i 20 lutego 2017 r. EBC otrzymał odpowiednio od Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej wnioski o wydanie opinii w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/36/UE w odniesieniu do podmiotów wyłączonych, finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, wynagrodzeń, środków i uprawnień nadzorczych oraz środków ochrony kapitału⁽³⁾ (zwanego dalej „proponowanymi zmianami dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych”).

W dniach 2 i 20 lutego 2017 r. EBC otrzymał odpowiednio od Rady Unii Europejskiej i Parlamentu Europejskiego wnioski o wydanie opinii w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w odniesieniu do zdolności do pokrycia strat i dokapitalizowania instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych⁽⁴⁾ (zwanego dalej „proponowanymi zmianami rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”).

W dniu 20 lutego 2017 r. EBC otrzymał od Rady Unii Europejskiej i Parlamentu Europejskiego wnioski o wydanie opinii w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2014/59/UE w odniesieniu do zdolności instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych do pokrycia strat i dokapitalizowania oraz zmieniającej dyrektywę 98/26/WE, dyrektywę 2002/47/WE, dyrektywę 2012/30/UE, dyrektywę 2011/35/UE, dyrektywę 2005/56/WE, dyrektywę 2004/25/WE oraz dyrektywę 2007/36/WE⁽⁵⁾ (zwanego dalej „proponowanymi zmianami dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków”) (zwanymi łącznie dalej „proponowanymi zmianami rozporządzeń i dyrektyw”).

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że proponowane zmiany rozporządzeń i dyrektyw zawierają postanowienia mające wpływ na zadania EBC dotyczące polityk związanych z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi zgodnie z art. 127 ust. 6 Traktatu oraz na przyczynianie się przez Europejski System Banków Centralnych do należytego wykonywania przez właściwe organy polityk w odniesieniu do stabilności systemu finansowego zgodnie z art. 127 ust. 5 Traktatu. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

1. Implementacja standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat (TLAC) w Unii

EBC z zadowoleniem przyjmuje proponowane zmiany rozporządzeń i dyrektywy, które mają na celu implementację standardu Rady Stabilności Finansowej dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat⁽⁶⁾ dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym (G-SII) mających siedzibę w Unii. Rozszerzenie zakresu wymogów dotyczących całkowitej zdolności do pokrycia strat na inną grupę instytucji kredytowych, np. na inne instytucje o znaczeniu systemowym (O-SII), rodziłoby problemy związane z kalibracją, gdyż mają one bardzo różnorodne profile. Jeżeli rozważane jest rozszerzenie zakresu, alternatywą mogłoby jednak być objęcie nim, ewentualnie przy niższym minimalnym poziomie kalibracji, podzbioru innych instytucji o znaczeniu systemowym, które przypominają

⁽¹⁾ COM(2016) 850 final.

⁽²⁾ EBC wydał odrębną opinię w sprawie niektórych proponowanych zmian rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych i dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych, zob. opinię CON/2017/46. Wszystkie opinie EBC są publikowane na stronie internetowej EBC pod adresem www.ecb.europa.eu.

⁽³⁾ COM(2016) 854 final.

⁽⁴⁾ COM(2016) 851 final.

⁽⁵⁾ COM(2016) 852 final.

⁽⁶⁾ Zob. publikację Rady Stabilności Finansowej pt. „Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of G-SIBs in Resolution: Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet” (zwaną dalej „podstawowymi ustaleniami Rady Stabilności Finansowej dotyczącymi TLAC”), 9 listopada 2015 r., dostępną na stronie internetowej Rady Stabilności Finansowej pod adresem www.fsb.org.

globalne instytucje o znaczeniu systemowym co do wielkości, złożoności, modelu biznesowego, wzajemnych powiązań i znaczenia systemowego. Pozwoliłoby to na bardziej precyzyjne odzwierciedlenie różnic w porównaniu do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym.

2. Zmiany minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych (MREL)

- 2.1. Wymóg MREL składa się z dwóch części: kwoty pokrycia strat i kwoty rekapitalizacji. Proponowane zmiany dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków⁽¹⁾ (BRRD) oraz rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁽²⁾ (SRMR) przewidują możliwość dostosowania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwoty rekapitalizacji w ramach wymogu MREL w celu odpowiedniego odzwierciedlenia ryzyk wynikających z modelu biznesowego, modelu finansowania i ogólnego ryzyka⁽³⁾. Pozwala to organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na uwzględnienie prawdopodobnej redukcji aktywów i zmienionego profilu ryzyka danej instytucji po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i na dostosowanie kwoty rekapitalizacji do nowego mniejszego rozmiaru bilansu.

EBC uważa ponadto, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być uprawniony, po zasięgnięciu opinii właściwego organu, do korekty kwoty rekapitalizacji w ramach wymogu MREL przez jej podniesienie w celu pozostawienia „marginesu bezpieczeństwa”. Taki niewielki bufor zapewni posiadanie przez grupę oraz podmioty powstałe wskutek restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji wystarczających środków do pokrycia dodatkowych niespodziewanych strat i nieprzewidzianych kosztów mogących się pojawić w okresie po restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji, które mogą wynikać np. z ostatecznego rezultatu wyceny albo być związane z kosztami wynikającymi z realizacji planu reorganizacji przedsiębiorstwa. Kwota takiego marginesu bezpieczeństwa powinna być ustalana indywidualnie, w zależności od planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla danej instytucji kredytowej.

- 2.2. Proponowane zmiany dyrektywy BRRD i rozporządzenia SRMR pozwalają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na przekazanie podmiotowi wytycznych dotyczących posiadania funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych wykraczających poza wymóg MREL w celu pokrycia ewentualnych dodatkowych strat podmiotu i zapewnienia zaufania rynku do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁽⁴⁾. EBC zaleca usunięcie wytycznych dotyczących wymogu MREL, jako że potęgują one złożoność ram prawnych, nie oferując w zamian oczywistych korzyści. Po pierwsze, wytyczne dotyczące wymogu MREL mogą zwiększyć ogólną kalibrację MREL, ponieważ mogą być one postrzegane przez rynek jako wymóg, który zawsze musi być przestrzegany. Uprawnienie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do przekształcenia wytycznych dotyczących wymogu MREL, w sytuacji jego konsekwentnego nieprzestrzegania, w twardy wymóg MREL⁽⁵⁾, może wzmocnić przekonanie rynku, że wytyczne dotyczące wymogu MREL zasadniczo przyczyniają się do zwiększenia wymogu MREL. Po drugie, wytyczne dotyczące wymogu MREL nie są potrzebne w celu zwiększenia zgodności z wymogiem MREL, ponieważ, zgodnie z propozycją Komisji, wymóg połączonego bufora ma już pierwszeństwo przed wymogiem MREL. Po trzecie, wytyczne dotyczące wymogu MREL nie mogą być uzasadnione celem polegającym na uniknięciu automatycznych ograniczeń maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie (MDA), ponieważ naruszenie wymogu połączonego bufora mającego pierwszeństwo przed wymogiem MREL nie powinno w żadnym wypadku prowadzić do natychmiastowych automatycznych ograniczeń w zakresie wypłaty⁽⁶⁾. Po czwarte, wytyczne dotyczące wymogu MREL nie wydają się być konieczne w celu zapewnienia większej elastyczności organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ponieważ wymóg MREL może również zostać w razie potrzeby skorygowany, na przykład poprzez uwzględnienie proponowanego marginesu bezpieczeństwa.
- 2.3. Zgodnie z proponowanymi zmianami dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych⁽⁷⁾ (CRD)⁽⁸⁾ instytucje kredytowe nie spełnią wymogu połączonego bufora, jeżeli nie będą posiadały wystarczających funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych do jednoczesnego spełnienia wymogu połączonego bufora, wymogów kapitałowych i wymogu MREL. Jako że wymóg połączonego bufora ma pierwszeństwo zarówno przed wymogiem MREL⁽⁹⁾ (pierwszy scenariusz), jak i przed wymogami kapitałowymi⁽¹⁰⁾ (drugi scenariusz), uprawnienia do

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

(3) Proponowany nowy art. 45c ust. 3 dyrektywy BRRD i proponowany nowy art. 12d ust. 3 rozporządzenia SRMR.

(4) Zob. proponowany nowy art. 45e ust. 1 dyrektywy BRRD i proponowany nowy art. 12f ust. 1 rozporządzenia SRMR.

(5) Zob. proponowany nowy art. 45e ust. 1 dyrektywy BRRD.

(6) Zob. pkt 2.9 i 2.10.

(7) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

(8) Zob. proponowany nowy art. 141a dyrektywy CRD.

(9) Zob. proponowany nowy art. 141a ust. 1 lit. d) dyrektywy CRD.

(10) Zob. proponowany nowy art. 141a ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy CRD.

podejmowania środków w razie naruszenia buforów muszą być dostosowane w zależności od właściwej sytuacji. Chociaż organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest odpowiednio przygotowany do wymagania planu przywrócenia zgodności z wymogiem MREL w pierwszym scenariuszu, w drugim scenariuszu właściwy organ powinien podjąć działania zgodnie z dyrektywą CRD.

- 2.4. Proces rozwiązywania lub usuwania przeszkód dla możliwości przeprowadzenia restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji wynikających z naruszenia buforów mających pierwszeństwo przed wymogiem MREL⁽¹⁾ powinien zostać zmodyfikowany tak, aby obejmował zasięgnięcie opinii właściwego organu, jak przewidziane jest już obecnie w przypadku innych przeszkód. Ponadto organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć większą elastyczność w zakresie terminów dla zapewnienia, aby instytucja kredytowa, jeżeli jest to konieczne, miała wystarczający czas na opracowanie najbardziej właściwej strategii reakcji na naruszenie buforów. Ponadto EBC z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, zgodnie z którą organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przysługuje prawo żądania od instytucji zmiany profilu zapadalności instrumentów MREL w ramach środków mających na celu usunięcie przeszkód utrudniających przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁽²⁾.
- 2.5. EBC zaleca, aby proponowane zmiany dyrektywy BRRD i rozporządzenia SRMR precyzowały, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają za zadanie monitorowanie poziomów dostępnych instrumentów kwalifikowalnych na potrzeby wymogu MREL, jak również samego współczynnika MREL, uwzględniając wszystkie obliczenia dotyczące odliczeń. Powinno również zostać doprecyzowane, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają także za zadanie monitorowanie przestrzegania wymogu MREL i informowanie właściwego organu o naruszeniach i innych istotnych zdarzeniach, które mogą mieć wpływ na zdolność instytucji kredytowej do spełnienia wymogu MREL lub wytycznych dotyczących wymogu MREL.
- 2.6. W razie równoczesnego naruszenia wymogu MREL i naruszenia wymogów kapitałowych właściwy organ powinien podjąć najpierw odpowiednie środki w związku z naruszeniem wymogów kapitałowych, tj. zastosować środki nadzorcze albo wykorzystać uprawnienia w zakresie wczesnej interwencji, konsultując swoje działania z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Konsultacja ta powinna być krótka, aby zapewnić szybką reakcję na naruszenie wymogów kapitałowych. Dodatkowo, przy wykonywaniu swoich uprawnień w związku z naruszeniem wymogu MREL, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi uwzględnić środki przyjęte przez właściwy organ.
- 2.7. Zgodnie z proponowanymi zmianami rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych⁽³⁾ (CRR) wcześniejszy wykup kwalifikowalnych zobowiązań wymaga uprzedniego zezwolenia, tak aby uniknąć wyczerpania zobowiązań mogących podlegać umorzeniu lub konwersji. Za udzielanie takiego zezwolenia odpowiedzialny powinien być organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdyż organ ten jest także odpowiedzialny za określenie wymogu MREL i określanie ilości i jakości instrumentów, które będą potrzebne do preferowanej strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁽⁴⁾.

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być zobowiązany do konsultacji z właściwym organem w tych przypadkach, w których instytucja kredytowa dokonuje konwersji zobowiązań kwalifikowalnych na potrzeby wymogu MREL na instrumenty funduszy własnych w celu zapewnienia zgodności z wymogami kapitałowymi, gdyż zgoda na taki środek może być konieczna do utrzymania pozycji kapitałowej instytucji przy założeniu kontynuacji działalności. Wreszcie, zmiany powinny precyzować, że kwalifikowalne instrumenty zobowiązaniowe z pozostałym terminem zapadalności poniżej jednego roku również podlegają temu wymogowi uprzedniego zezwolenia w sytuacji, gdy podmiot albo grupa objęta planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji narusza wymóg MREL.

- 2.8. EBC widzi uzasadnienie dla proponowanych zmian dyrektywy CRD przewidujących niestosowanie automatycznych ograniczeń maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie w sytuacji, gdy naruszenie wymogu połączonego bufora wynika z niezdolności instytucji do zastąpienia zobowiązań, które nie spełniają już kryteriów MREL dotyczących kwalifikowalności lub zapadalności⁽⁵⁾. Wyłączenie to powinno być rozszerzone przez objęcie nim sytuacji, w której instytucja narusza wymóg połączonego bufora mającego pierwszeństwo przed wymogiem MREL⁽⁶⁾, ponieważ doznaje obniżenia funduszy własnych, ale nie narusza wymogu połączonego bufora mającego pierwszeństwo przed wymogami kapitałowymi. W takiej sytuacji instytucja kredytowa może w dalszym ciągu mieć relatywnie wysoki poziom funduszy własnych, które, brane pod uwagę samodzielnie bez uwzględnienia wymogu MREL, wystarczałyby do spełnienia wymogów funduszy własnych i wymogu połączonego bufora.

⁽¹⁾ Zob. proponowany nowy art. 17 ust. 5 lit. h1) dyrektywy BRRD.

⁽²⁾ Zob. proponowany nowy art. 17 ust. 5 lit. j1) dyrektywy BRRD.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Jest to zgodne z poglądem wyrażonym w pkt 2.6.

⁽⁵⁾ Zob. proponowany nowy art. 141a ust. 2 dyrektywy CRD.

⁽⁶⁾ Zob. proponowany nowy art. 141a ust. 1 lit. d) dyrektywy CRD.

- 2.9. EBC zaleca, aby proponowane wyłączenie stosowania ograniczeń maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie w sytuacji, w której instytucja kredytowa nie ma instrumentów MREL, nie było ograniczone do okresu sześciu miesięcy, ponieważ takie opóźnienie automatycznego zastosowania ograniczeń maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie może nie być wystarczające i może tym samym w jeszcze większym stopniu pogorszyć warunki skrajne na rynku finansowania w sytuacji, w której potrzebna jest emisja nowych instrumentów kapitałowych albo dłużnych⁽¹⁾. Zamiast tego wyłączenie powinno być stosowane przez okres dwunastu miesięcy, co da instytucji dodatkowy czas na emisję instrumentów kwalifikowalnych na potrzeby MREL. Jest to szczególnie istotne w świetle faktu, że instrumenty MREL mają ogólnie krótsze terminy zapadalności niż instrumenty funduszy własnych, a tym samym wiążą się z większym ryzykiem refinansowania, które może pokryć się z przyszłymi warunkami skrajnymi na rynkach finansowania.
- 2.10. Z punktu widzenia stabilności finansowej niepożądane są krzyżowe powiązania portfelowe pomiędzy instytucjami kredytowymi w zakresie zobowiązań MREL. W celu uniknięcia podwójnego liczenia i ograniczenia efektu zarażenia zasady odliczania powinny mieć zastosowanie do wszystkich portfeli zewnętrznych zobowiązań MREL, wynikających z instrumentów wyemitowanych na rzecz podmiotów spoza grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od typu instytucji kredytowej, tj. nie powinny być ograniczone do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym. Ta sama metoda, która jest proponowana obecnie dla globalnych instytucji o znaczeniu systemowym, powinna być stosowana wobec wszystkich instytucji kredytowych, tj. od zobowiązań kwalifikowalnych na potrzeby wymogu MREL i funduszy własnych dokonuje się odliczeń na podstawie metody odpowiadającego odliczenia. Ogólnie rzecz ujmując, pozostałe aspekty reguł dotyczących odliczeń powinny być zgodne z ustaleniami przyjętymi na szczeblu międzynarodowym w odniesieniu do TLAC, tj. w podstawowych ustaleniach Rady Stabilności Finansowej dotyczących TLAC oraz w ramach umowy bazylejskiej III⁽²⁾, w tym w odniesieniu do grup bankowych posiadających więcej niż jeden podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz więcej niż jedną grupę objętą planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- 2.11. Z punktu widzenia stabilności finansowej posiadanie przez inwestorów detalicznych nowych „podrzędnych” uprzywilejowanych instrumentów dłużnych, jak również podporządkowanych instrumentów dłużnych, może zmniejszyć możliwość przeprowadzenia restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji. Można zatem rozważyć jasne i łatwo zrozumiałe wymogi informacyjne i inne zabezpieczenia mające na celu zwiększenie świadomości inwestorów w zakresie ryzyka związanego z takimi instrumentami. Z tego samego powodu wskazane może być również rozważenie wprowadzenia wymogu minimalnej jednostkowej wartości nominalnej 100 000 EUR dla każdego instrumentu. Podniosłoby to próg inwestycji i zwiększyłoby w ten sposób również świadomość inwestorów, ograniczając tym samym bezpośrednio inwestycje detaliczne. Należy dążyć do opracowania dla tych kwestii wspólnych ram na poziomie unijnym w celu uniknięcia przyjmowania przez państwa członkowskie rozbieżnych strategii, co prowadziłoby do fragmentacji rynku takich instrumentów w ramach Unii⁽³⁾.
- 2.12. Należy doprecyzować sposób traktowania grup, które mają być poddane restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji zgodnie z metodą wielokrotnych punktów kontaktowych. Po pierwsze definicja „grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” powinna wykluczać jednostki zależne z państw trzecich, które same są punktami kontaktowymi, gdyż będą one w razie restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji poddane działaniom odrębnym od reszty grupy⁽⁴⁾. Po drugie zmiany powinny wyjaśniać, że zgodność z wymogiem MREL na poziomie podmiotu objętego planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi być osiągnięta na zasadzie skonsolidowanej na poziomie grupy objętej planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁽⁵⁾. Po trzecie proponowane zasady odliczeń od kwalifikowalnych zobowiązań stosowane do grup, które mają być poddane restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji zgodnie z metodą wielokrotnych punktów kontaktowych⁽⁶⁾, powinny w pełni odzwierciedlać strukturę pojęciową TLAC w odniesieniu do dozwolonych korekt i składników wzoru.

3. Rozwiązania przejściowe dla wymogu MREL

- 3.1. Jednym z kluczowych czynników dla wdrożenia wymogu MREL dla danego podmiotu jest ustalenie odpowiedniego okresu przejściowego. Potencjalnie wysoki poziom niedoborów MREL, który może wystąpić na początku wprowadzania nowych zharmonizowanych poziomów, może spowodować w przypadku niektórych instytucji kredytowych istotne trudności z terminowym spełnieniem tych wymogów w obecnych warunkach makroekonomicznych. EBC proponuje zatem, aby wprowadzono odpowiedni minimalny okres przejściowy dla instytucji kredytowych, który powinien być nie krótszy niż okres mający zastosowanie do globalnych instytucji o znaczeniu systemowym określony w podstawowych ustaleniach dotyczących TLAC. Organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno się również pozostawić zakres elastyczności umożliwiający ustalenie w indywidualnych przypadkach ostatecznego terminu na dostosowanie się do wymogu, dłuższego od tego zharmonizowanego

⁽¹⁾ Należy zauważyć, że do naruszenia wymogu połączonego bufora może dojść także przy wysokich poziomach kapitału regulacyjnego, w przypadku gdy instytucja kredytowa w istocie spełnia znaczącą część wymogu MREL za pomocą funduszy własnych, a nie innych zobowiązań kwalifikowalnych na potrzeby wymogu MREL.

⁽²⁾ Dostępna na stronie internetowej Banku Rozrachunków Międzynarodowych pod adresem www.bis.org.

⁽³⁾ Zob. też pkt 3.5 opinii CON/2017/23.

⁽⁴⁾ Takie wyjaśnienie dotyczące traktowania jednostek zależnych z państw trzecich może mieć znaczny wpływ na wymóg MREL dla tych typów grup.

⁽⁵⁾ Zob. proponowany nowy art. 11 ust. 3 rozporządzenia CRR.

⁽⁶⁾ Zob. proponowany nowy art. 72e ust. 4 rozporządzenia CRR.

terminu minimalnego. EBC zaleca doprecyzowanie, że każde przedłużenie wykraczające poza minimalny okres przejściowy dla danej instytucji powinno opierać się na ocenie wyzwań związanych ze spełnieniem wymogu MREL, z jakim dana instytucja mierzyłaby się ze względu na ograniczony dostęp do rynku lub ograniczoną zdolność rynkową, lub też podobne ograniczenia w odpowiednim otoczeniu makroekonomicznym.

- 3.2. Ponadto EBC uważa za zasadne wprowadzenie nowych kryteriów kwalifikowalności dla instrumentów kwalifikowalnych na potrzeby wymogu MREL, które ujednolicają kryteria kwalifikowalności MREL z kryteriami kwalifikowalności TLAC⁽¹⁾ i wprowadzają dodatkowe cechy poprawiające trwałość instrumentów kwalifikowalnych na potrzeby MREL⁽²⁾. Będą one pomocne w zapewnieniu zdolności wymogu MREL do pokrycia strat w momencie restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji. Dodatkowe cechy wychodzące poza kryteria kwalifikowalności TLAC mogą jednak prowadzić do dalszych braków, np. przez uznanie za niekwalifikowalne zobowiązań z klauzulami przyspieszonej wymagalności, które należy uwzględnić indywidualnie w poszczególnych przypadkach przy ustalaniu ostatecznego okresu przejściowego na osiągnięcie zgodności z wymogiem MREL. Alternatywnie proponowane zmiany rozporządzenia CRR mogą zostać przerehabilitowane w celu sprecyzowania, że zobowiązania, które wcześniej były kwalifikowalne na potrzeby wymogu MREL, ale nie są zgodne z nowymi cechami dodatkowymi, zostaną objęte zasadą praw nabytych, co oznacza, że będą dalej kwalifikowalne jak na podstawie obecnych przepisów. Stosowanie zasady praw nabytych powinno trwać przez rozsądny okres i być stopniowo znoszone.
- 3.3. W zakresie dotyczącym wymogu, aby zobowiązania wynikające z instrumentów dłużnych z wbudowanymi instrumentami pochodnymi były wyłączone z kwalifikowalnych zobowiązań, konieczne jest dalsze wyjaśnienie definicji „wbudowanych instrumentów pochodnych”. Jest to możliwe do osiągnięcia przez opracowanie odpowiednich regulacyjnych standardów technicznych⁽³⁾.

4. Środki wczesnej interwencji

- 4.1. Środki nadzorcze przewidziane w dyrektywie CRD⁽⁴⁾, w rozporządzeniu w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego⁽⁵⁾ (rozporządzenie w sprawie SSM) oraz środki wczesnej interwencji przewidziane w dyrektywie BRRD⁽⁶⁾ pokrywają się w istotnym stopniu zarówno co do treści, jak i co do warunków ich zastosowania. Pokrywanie się przez nie powoduje istotne problemy dla praktycznej realizacji ram wczesnej interwencji, szczególnie w świetle braku jasności co do warunków wczesnej interwencji.
- 4.2. Co więcej, uprawnienia EBC w zakresie wczesnej interwencji muszą być wykonywane na podstawie poszczególnych krajowych transpozycji dyrektywy BRRD⁽⁶⁾. Powoduje to niepewność co do dostępnych środków i warunków ich zastosowania w każdym państwie członkowskim.
- 4.3. EBC zaleca w konsekwencji usunięcie z dyrektywy BRRD tych środków wczesnej interwencji, które są już dostępne w dyrektywie CRD i rozporządzeniu w sprawie SSM oraz zmianę rozporządzenia w sprawie SSM wprowadzającą podstawę prawną w rozporządzeniu dla uprawnień EBC w zakresie wczesnej interwencji w celu ułatwienia ich spójnego stosowania.

5. Moratorium na etapie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację

- 5.1. Proponowane zmiany dyrektywy BRRD przyznają nowe uprawnienia w zakresie zawieszania zobowiązań do płatności i dostawy zarówno właściwym organom, jak i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. EBC co do zasady przyjmuje z aprobatą harmonizację takich uprawnień na poziomie Unii, ale oczekuje, że jeżeli te daleko idące uprawnienia będą w ogóle wykonywane, to dojdzie do tego tylko w nadzwyczajnych okolicznościach. Ze względu na wyjątkowy charakter tego narzędzia i jego niekorzystny wpływ na umowy, decyzja w sprawie moratorium powinna być podejmowana przy ścisłej współpracy pomiędzy wszystkimi właściwymi organami. EBC sugeruje wprowadzenie procedury przypisania odpowiedzialności za moratorium albo właściwemu organowi, albo organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w zależności od tego, czy moratorium zostaje wprowadzone przed stwierdzeniem, że dana instytucja znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, czy po nim. Co do zasady taka procedura powinna zakładać unikanie nakładania kolejnych moratoriów. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien mieć możliwość nałożenia dodatkowego moratorium wyłącznie w drodze wyjątku, jeżeli jest to uzasadnione szczególnymi okolicznościami i zgodne z zasadą proporcjonalności, w celu zniwelowania luki powstającej w okresie pomiędzy stwierdzeniem, że dana instytucja znajduje się na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, a momentem rozpoczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

(1) Główną pozostającą różnicą jest to, że podporządkowanie nie jest wymagane dla wszystkich instytucji oraz że na potrzeby MREL kwalifikowalne są, pod pewnymi warunkami, strukturyzowane papiery wartościowe.

(2) Zob. proponowany nowy art. 72b ust. 2 rozporządzenia CRR, lit. h) co do zachęt do wykupu, lit. j) co do opcji kupna wykonywanych w wyłącznej zależności od uznania emitenta, lit. k) co do potrzeby zgodności z art. 77 i 78 rozporządzenia CRR, lit. l) co do braku wzmianki o wcześniejszej spłacie, lit. m) co do braku prawa do przyspieszenia wymagalności przez posiadacza i lit. n) co do poziomu płatności niezależnego od zdolności kredytowej instytucji.

(3) Zob. też pkt 2.1.2 opinii CON/2017/6.

(4) Zob. w szczególności art. 104 dyrektywy CRD.

(5) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63), w szczególności art. 16.

(6) Zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie SSM.

- 5.2. Co do zasady moratorium na etapie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację powinno być środkiem odrębnym i niezależnym od środków wczesnej interwencji. Podstawowym celem moratorium na etapie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację powinno być zapobieganie poważnemu pogorszeniu bilansu instytucji kredytowej. W szczególności instrument moratorium na etapie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację dałby właściwemu organowi wystarczający czas, aby – jeżeli jest to konieczne – zakończyć ocenę, czy instytucja kredytowa znajduje się na progu upadłości bądź jest zagrożona upadłością, przy uwzględnieniu również czasu potrzebnego na podjęcie takiej formalnej decyzji, co wymaga także konsultacji z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto moratorium zapewnia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowy czas na równoległe rozpoczęcie przygotowań do wykonywania zadań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Maksymalnym okresem moratorium powinno być łącznie pięć dni roboczych, przy czym ograniczenie to jest także konieczne z uwagi na poważny wpływ moratorium na prawa wierzycieli. EBC zwraca uwagę, że przedłużające się okresy, w których deponenti nie mają dostępu do swoich depozytów, podważają zaufanie do systemu bankowego i mogą w ostateczności zagrozić stabilności finansowej.
- 5.3. Skuteczne moratorium na etapie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację musi mieć możliwie najszerszy zakres, aby umożliwić szybką reakcję na wypływy płynności. Ogólny wyjątek dla depozytów gwarantowanych i roszczeń w ramach systemów rekompensat dla inwestorów powinien zostać zastąpiony ograniczonymi wyłączeniami o charakterze uznaniowym przyznawanymi przez właściwy organ w celu zachowania pewnego stopnia elastyczności. Zgodnie z tym podejściem właściwy organ mógłby przykładowo zezwolić deponentom na codzienne wypłaty ograniczonej kwoty depozytów w sposób spójny z poziomem ochrony ustanowionym zgodnie z dyrektywą w sprawie systemów gwarancji depozytów (dyrektywa DGSD) ⁽¹⁾, przy wzięciu pod uwagę ewentualnych ograniczeń co do płynności i ograniczeń technicznych. Należy wprowadzić określone zabezpieczenia dla ochrony praw deponentów, takie jak jasna informacja w kwestii terminu przywrócenia dostępu do depozytów. Należy wreszcie dokonać oceny ewentualnych skutków zgodnie z dyrektywą DGSD, gdyż moratorium na etapie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację nie byłoby użyteczne, gdyby miało być uznane za powodujące niedostępność depozytów zgodnie z dyrektywą DGSD.
- 5.4. EBC zaleca rozszerzenie obecnych wyłączeń z zakresu moratorium dotyczących infrastruktur rynku finansowego, w tym także kontrahentów centralnych, również na a) centralne depozyty papierów wartościowych z państw trzecich uznane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych ⁽²⁾ oraz b) systemy płatności z państw trzecich podlegające uzgodnieniom dotyczącym współpracy w sprawowaniu nadzoru systemowego z udziałem co najmniej jednego banku centralnego wchodzącego w skład Europejskiego Systemu Banków Centralnych. Zawieszenie oznaczające zakaz dokonywania przez uczestnika (instytucję kredytową) jakichkolwiek płatności na rzecz podmiotów infrastruktury rynku finansowego spowoduje w istocie utratę przez tego uczestnika zdolności do spełniania swoich wymagalnych zobowiązań. W zakresie zobowiązań płatniczych wobec podmiotów infrastruktury rynku finansowego oznaczałoby to niewykonanie zobowiązania przez uczestnika. Bez wyjątku dla płatności takiego typu moratorium mogłoby w istocie rodzić i zwiększać ryzyko systemowe zanim uruchomione zostałyby zabezpieczenia infrastruktury rynku finansowego ⁽³⁾.
- 5.5. Proponowana harmonizacja uprawnień dotyczących moratorium na etapie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację powinna również odbyć się bez uszczerbku dla innych uprawnień dotyczących moratoriów, np. uprawnień nadzorczych lub sądowych wprowadzonych na poziomie krajowym w celu zabezpieczenia zasady równego traktowania wierzycieli w momencie otwarcia postępowania upadłościowego. Takie instrumenty krajowe mogą odzyskać znaczenie, jeżeli po wprowadzeniu moratorium instytucja kredytowa nie zostanie poddana restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji, np. z powodu uznania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że restrukturyzacja lub uporządkowana likwidacja nie byłaby w interesie publicznym. Do podobnej sytuacji może dojść, jeżeli po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji lub uporządkowanej likwidacji zagrożony podmiot stanie się niewypłacalny.
- 5.6. Wyjątki przewidziane w dyrektywie BRRD mające zastosowanie do banków centralnych, w tym w związku z moratorium na etapie poprzedzającym restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, powinny zostać rozszerzone przez objęcie ich zakresem Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS). BIS powierzono zadanie wspierania współpracy banków centralnych, dostarczania dodatkowych instrumentów dla międzynarodowych operacji finansowych oraz działania jako powiernik lub agent w zakresie międzynarodowych rozrachunków finansowych, w związku z czym właściwe jest traktowanie go na gruncie dyrektywy BRRD w sposób podobny do banku centralnego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149). Przykładowo art. 8 ust. 4 tej dyrektywy przewiduje, że podczas okresu przejściowego deponenti powinni mieć dostęp do odpowiedniej kwoty ich gwarantowanych depozytów w celu pokrycia kosztów utrzymania w terminie pięciu dni roboczych od złożenia wniosku.

⁽²⁾ Zob. art. 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniającego dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

⁽³⁾ Z tego powodu istnieje powszechne zrozumienie, zarówno na poziomie Unii, jak i międzynarodowym (przepisy o ostateczności rozrachunku i kluczowe właściwości FSB), dla potrzeby ochrony przed moratorium zobowiązań finansowych powiązanych z podmiotami infrastruktury rynku finansowego.

- 5.7. Należy również dokonać dalszej oceny w odniesieniu do uznawania moratorium zgodnie z przepisami prawa państw trzecich, zwłaszcza w przypadkach, gdy nie ustanowiono jeszcze mechanizmu uznawania. W szczególności należy dokładnie rozważyć potencjalny wpływ moratorium na cele protokołu Międzynarodowego Stowarzyszenia Dealerów Swapowych z 2015 r. dotyczącego zawieszenia określonych praw w związku z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją kontrahenta (*2015 Universal Resolution Stay Protocol*), w którym uznaje się jedynie krótszy okres zawieszenia, przewidując klauzulę „opt-out” w odniesieniu do jurysdykcji, które dokonają późniejszego przedłużenia okresu takiego ustawowego zawieszenia.
- 5.8. Należy wreszcie starannie ocenić ewentualne skutki ostrożnościowych wymogów regulacyjnych, biorąc pod uwagę proponowany okres obowiązywania narzędzi w postaci moratorium oraz przewidywane zawieszenie prawa do rozwiązywania umowy lub kompensowania zobowiązań.

6. **Ocena znajdowania się na progu upadłości bądź zagrożenia upadłością dotycząca mniej istotnych instytucji kredytowych objętych zakresem bezpośredniej odpowiedzialności Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)**

Chociaż proponowane przez Komisję zmiany rozporządzenia SRMR nie obejmują tej kwestii, pilnej uwagi wymaga procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanowiona w rozporządzeniu SRMR. W szczególności niespójność między dotyczącymi poszczególnych instytucji zadaniami EBC i SRB połączona z obecnym brzmieniem rozporządzenia SRMR prowadzi do niepewności prawnej co do tego, który organ jest odpowiedzialny za ocenę, czy mniej istotna instytucja kredytowa objęta zakresem bezpośredniej odpowiedzialności SRB znajduje się na progu upadłości bądź jest zagrożona upadłością. Podczas gdy dosłowna wykładnia art. 18 rozporządzenia SRMR wskazuje, że za dokonywanie ocen znajdowania się na progu upadłości bądź zagrożenia upadłością w odniesieniu do niektórych mniej istotnych instytucji kredytowych odpowiedzialny jest EBC, wykładnia taka nie uwzględnia ograniczeń pierwotnego prawa unijnego. W istocie wykładnia systemowa unijnych ram prawnych wskazuje, że ocena znajdowania się na progu upadłości bądź zagrożenia upadłością w odniesieniu do zarówno do mniej istotnych grup transgranicznych, jak i mniej istotnych instytucji kredytowych objętych zakresem bezpośredniej odpowiedzialności SRB powinna pozostawać poza zakresem bezpośredniej właściwości EBC, znajdując się natomiast w kompetencji organów krajowych jako właściwych organów nadzoru dla mniej istotnych instytucji kredytowych na podstawie rozporządzenia SSM⁽¹⁾. EBC zaleca, aby proponowane zmiany rozporządzenia SRMR zostały rozszerzone i przewidywały wprost, że za ocenę znajdowania się na progu upadłości bądź zagrożenia upadłością w odniesieniu do mniej istotnej instytucji kredytowej podlegającej SRB⁽²⁾ odpowiedzialny jest odpowiedni właściwy organ krajowy.

Przygotowane przez ekspertów EBC szczegółowe propozycje modyfikacji brzmienia proponowanych zmian rozporządzeń i dyrektyw wraz z ich uzasadnieniem zostały zawarte w odrębnym dokumencie roboczym o charakterze technicznym. Dokument roboczy o charakterze technicznym nie został przyjęty przez Radę Prezesów. Dokument ten jest dostępny w języku angielskim na stronie internetowej EBC.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 8 listopada 2017 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Zob. art. 6 ust. 4 rozporządzenia w sprawie SSM.

⁽²⁾ To samo odnosi się odpowiednio do przepisów art. 21 rozporządzenia SRMR.

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 29 stycznia 2018 r.

w sprawie przedłużenia kadencji prezesa izb odwoławczych Urzędu Unii Europejskiej ds.
Własności Intelektualnej

(2018/C 34/07)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 166 ust. 2,

mając na uwadze,

że w dniu 21 listopada 2017 r. zarząd Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej postanowił zaproponować Radzie przedłużenie kadencji Théophilosa MARGELLOSA na stanowisku prezesa izb odwoławczych Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej na okres pięciu lat lub do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli wiek emerytalny zostanie osiągnięty w trakcie sprawowania nowej kadencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Kadencja Théophilosa MARGELLOSA na stanowisku prezesa izb odwoławczych Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej zostaje niniejszym przedłużona na okres od dnia 1 października 2018 r. do dnia 30 września 2023 r. lub do osiągnięcia wieku emerytalnego, jeżeli wiek emerytalny zostanie osiągnięty w trakcie sprawowania nowej kadencji.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 stycznia 2018 r.

W imieniu Rady

R. PORODZANOV

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 154 z 16.6.2017, s. 1.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

30 stycznia 2018 r.

(2018/C 34/08)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2421	CAD	Dolar kanadyjski	1,5304
JPY	Jen	134,98	HKD	Dolar Hongkongu	9,7117
DKK	Korona duńska	7,4415	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6937
GBP	Funt szterling	0,87930	SGD	Dolar singapurski	1,6280
SEK	Korona szwedzka	9,7825	KRW	Won	1 329,25
CHF	Frank szwajcarski	1,1589	ZAR	Rand	14,7979
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,8566
NOK	Korona norweska	9,5628	HRK	Kuna chorwacka	7,4188
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	16 630,48
CZK	Korona czeska	25,330	MYR	Ringgit malezyjski	4,8448
HUF	Forint węgierski	310,38	PHP	Peso filipińskie	63,753
PLN	Złoty polski	4,1449	RUB	Rubel rosyjski	69,5888
RON	Lej rumuński	4,6513	THB	Bat tajlandzki	39,014
TRY	Lir turecki	4,6833	BRL	Real	3,9280
AUD	Dolar australijski	1,5345	MXN	Peso meksykańskie	23,1289
			INR	Rupia indyjska	79,0570

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

Noty wyjaśniające do Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej

(2018/C 34/09)

Zawiadomieniem opublikowanym w Dzienniku Urzędowym C 180 z dnia 8 czerwca 2017 r. nota wyjaśniająca do pozycji **2309 Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt** otrzymała nowe brzmienie. Tekst ten nie był całkowicie właściwy i musi on zostać zastąpiony; nie można się na nim opierać.

Na podstawie art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾ w Notach wyjaśniających do Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej ⁽²⁾ wprowadza się następujące zmiany:

Na s. 106 zmieniona ⁽³⁾ nota wyjaśniająca do pozycji **2309 Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt** otrzymuje następujące brzmienie:

„2309 Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt

Zob. uwaga 1 do niniejszego działu.

Odnosnie do produktów mlecznych, zob. uwaga dodatkowa 4 do niniejszego działu.

Zawartość produktów mlecznych, zawartość skrobi i glukozy, syropu glukozowego, maltodekstryny i syropu z maltodekstryny, niezależnie od ich pochodzenia, obliczane są w produkcie takim, jakim go dostarczono.

Odnosnie do skrobi zastosowanie ma, co następuje:

- W sytuacji gdy nie jest oczywiste, czy jest obecna skrobia, aby to sprawdzić, można zastosować jakościową metodę mikroskopową lub jakościowy test barwnikowy przy użyciu roztworu jodu.
- Do oznaczenia zawartości skrobi należy stosować metodę polarymetryczną (zwaną również zmodyfikowaną metodą Ewersa), określoną w załączniku III, część L do rozporządzenia Komisji (WE) nr 152/2009 (Dz.U. L 54 z 26.2.2009, s. 1).

W sytuacji gdy metoda polarymetryczna nie ma zastosowania, np. z uwagi na obecność znacznej ilości materiałów, takich jak te wymienione poniżej, w celu oznaczenia zawartości skrobi należy stosować enzymatyczną metodę analityczną, określoną w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 121/2008 (Dz.U. L 37 z 12.2.2008, s. 3).

Wiadomo, że wymienione poniżej specyficzne materiały powodują zakłócenia przy stosowaniu metody polarymetrycznej:

- a) produkty z buraków (cukrowych), takie jak wysłodki buraczane (z buraków cukrowych), melasa z buraków (cukrowych), wysłodki buraczane melasowane (z buraków cukrowych), wywar melasowy (z buraków cukrowych), cukier (z buraków cukrowych);
- b) pulpa cytrusowa;
- c) nasiona lnu; makuch lniany; śruta poekstrakcyjna lniana;
- d) nasiona rzepaku; makuch rzepakowy; śruta poekstrakcyjna rzepakowa; łuski nasion rzepaku;
- e) nasiona słonecznika; śruta poekstrakcyjna słonecznikowa; śruta poekstrakcyjna słonecznikowa z częściowo obłuszczonych nasion słonecznika;
- f) makuch z kopry; śruta poekstrakcyjna z kopry;
- g) pulpa ziemniaczana;
- h) drożdże odwodnione;
- i) produkty bogate w inulinę (np. chipsy i mączka z topinamburu);
- j) skwarki,
- k) produkty sojowe.

- Produktów zawierających mniej niż 0,5 % masy skrobi nie należy uważać za produkty zawierające skrobię.

Odnosnie do glukozy, do oznaczania glukozy można stosować wysokosprawną chromatografię cieczową (HPLC) (rozporządzenie Komisji (WE) nr 904/2008 (Dz.U. L 249 z 18.9.2008, s. 9)).”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 76 z 4.3.2015, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 180 z 8.6.2017, s. 35.

URZĄD DS. EUROPEJSKICH PARTII POLITYCZNYCH I EUROPEJSKICH FUNDACJI POLITYCZNYCH

**Decyzja Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych
z dnia 31 sierpnia 2017 r.**

w sprawie rejestracji Europejskiego Chrześcijańskiego Ruchu Politycznego

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(2018/C 34/10)

URZĄD DS. EUROPEJSKICH PARTII POLITYCZNYCH I EUROPEJSKICH FUNDACJI POLITYCZNYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1141/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie statusu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Europejski Chrześcijański Ruch Polityczny,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 11 lipca 2017 r. Urząd ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych („Urząd”) otrzymał od Europejskiego Chrześcijańskiego Ruchu Politycznego („wnioskodawcy”) wniosek o rejestrację w charakterze europejskiej partii politycznej zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014.
- (2) Zgodnie z art. 9 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 w dniu 8 sierpnia 2017 r. Urząd zwrócił się do wnioskodawcy o przedłożenie dodatkowych informacji w celu uzupełnienia wniosku.
- (3) Wnioskodawca przedstawił zmienione wersje części wniosku w dniach 15 sierpnia 2017 r., 22 sierpnia 2017 r., 24 sierpnia 2017 r. i 29 sierpnia 2017 r.
- (4) Wnioskodawca przedstawił dokumenty potwierdzające, że spełnia warunki określone w art. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014, wykazując w szczególności swoją reprezentację w co najmniej jednej czwartej państw członkowskich, w skład której wchodzi co najmniej następujący posłowie do Parlamentu Europejskiego, parlamentów narodowych, parlamentów regionalnych lub zgromadzeń regionalnych: Hrvoje Zekanović (Hrvatski rast, Chorwacja), Franck Margain (Parti chrétien-démocrate, Francja), Ivars Brivers (Kristīgi demokrātiskā savienība, Łotwa), Bastiaan Belder (Staatkundig Gereformeerde Partij, Niderlandy), Marek Jurek (Prawica Rzeczypospolitej, Polska) oraz Petronela-Mihaela Csokany (Uniunea Bulgară din Banat, Rumunia), którzy są członkami partii członkowskich wnioskodawcy, a także Branislav Škripek (Słowacja), który należy bezpośrednio do wnioskodawcy.
- (5) Wnioskodawca złożył oświadczenie w formie określonej w załączniku do rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 oraz statut, który zawiera przepisy zgodne z wymogami art. 4 tego rozporządzenia.
- (6) Wnioskodawca przedłożył dodatkowe dokumenty zgodnie z art. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE, Euratom) 2015/2401⁽²⁾.
- (7) Zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 1141/2014 Urząd zbadał przedłożony wniosek wraz z dokumentami potwierdzającymi i uważa, że wnioskodawca spełnia warunki rejestracji określone w art. 3 tego rozporządzenia oraz że statut zawiera przepisy wymagane w art. 4 tego rozporządzenia,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE, Euratom) 2015/2401 z dnia 2 października 2015 r. w sprawie zawartości i funkcjonowania rejestru europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (Dz.U. L 333 z 19.12.2015, s. 50).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym rejestruje się Europejski Chrześcijański Ruch Polityczny w charakterze europejskiej partii politycznej.

Nabywa ona europejską osobowość prawną w dniu opublikowania niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do

Europejskiego Chrześcijańskiego Ruchu Politycznego
Bergstraat 33
3811 NG Amersfoort
NIDERLANDY

Sporządzono w Brukseli dnia 31 sierpnia 2017 r.

W imieniu Urzędu ds. Europejskich Partii Politycznych
i Europejskich Fundacji Politycznych

M. ADAM

Dyrektor

ZAŁĄCZNIK*Article 1***Name and logo**

1. The name of the association is European Christian Political Movement (EPCM).
2. The logo exists out of the letters E, C, P, M, in blue and green.

*Article 2***Registered office**

The registered office of the Association is located at The Hague, The Netherlands (Chamber of Commerce, Koninginnegracht 13, 2514 AA Den Haag). The ECPM head office is at the Bergstraat 33, 3811 NG, Amersfoort, The Netherlands.

*Article 3***Objects**

1. The objects of the association are to reinforce Christian politics on a European, national, regional and local level, as expressed in the basic programme of the association.
2. The association may pursue its objects with all legal means, including in particular by:
  - a. promoting mutual contacts among political parties endorsing the association's objects;
  - b. promoting and exchanging knowledge and experience that may contribute to achieving the association's objects;
  - c. organizing trainings in order to increase the knowledge and skills of the members and their officers;
  - d. promoting the further shaping of Christian politics in Europe;
  - e. promoting concrete legislation to conform to the basic programme of the association;
  - f. participating in European elections.
3. The organisation does not pursue profit goals.

*Article 4***Members**

Members may be:

- a. Political parties in Europe endorsing the basic programme, as mentioned in article 3;
- b. politicians who qualify for Article 3(1)(b) of Regulation (EC) No 2004/2003 (including amendments from Regulation (EC) No 1524/2007) of the European Parliament and of the Council of the fourth day of November two thousand and three on the regulations governing political parties at European level and the rules regarding their funding and who are also endorsing the basic programme, as mentioned in article 3 and members of national parliaments from nations which have full membership in the Council of Europe.
- c. The association with limited legal competence: European Christian Political Youth (ECPYouth) with its registered office in the Hague, the Netherlands.

*Article 5***Associated Bodies**

1. Associated bodies are organizations or individual members of the European Parliament that (can) support the association's work, either financially or by contributing expertise or otherwise.
2. Associated bodies do not have any rights and obligations other than those conferred and imposed on them by or pursuant to this charter.

*Article 6***Admission**

1. The board shall decide on the admission of members and associated bodies.
2. In the event of non-admission as a member, the general assembly may still decide to admit the relevant party or individual.

*Article 7***Termination of membership**

1. The membership shall end:
  - a. by the member's notice of termination;
  - b. by notice of termination by or on behalf of the association, which may be given if a member has ceased to meet the requirements for membership as set in this charter, if the member fails to perform its obligations vis-à-vis the association, as well as if the association cannot reasonably be required to continue the membership;
  - c. by disqualification, which may be pronounced only if a member acts contrary to the association's charter, the regulations or the resolutions, or prejudices the association.
2. Notice of termination on behalf of the association shall be given by the board.
3. Notice of termination of the membership by the member may be given only with effect from the end of the association year and with due observance of a four-week notice period. The membership may, however, be terminated with immediate effect if the association or the member cannot reasonably be required to continue the membership.
4. Notice of termination contrary to the provisions of the foregoing paragraph shall result in termination as per the earliest possible time following the effective date of termination stated in the notice.
5. A member shall not be authorized by means of notice of termination of its membership to exclude vis-à-vis itself a resolution imposing more stringent financial obligations on the members.
6. Disqualification from the membership shall be effectuated by then board.
7. The person involved may lodge an appeal against a resolution of the association to terminate the membership based on the argument that the association cannot reasonably be required to continue the membership, and against a resolution to disqualify a member from membership within one month of receipt of the notice of the resolution at the general assembly. The person involved shall be notified of the resolution in writing, stating the reasons, as soon as possible. During the appeal period and pending the appeal, the member will be suspended.
8. In the event of termination of the membership in the course of any association year, the annual contribution shall, nevertheless, remain due in full.

*Article 8***Termination of the rights and obligations of associated bodies**

An associated body's rights and obligations may at all times mutually be terminated by giving notice, provided that a financial contribution for the current association year promised shall remain due in full.

Article 9

Notice of termination on behalf of the association shall be given by the board.

*Article 10***Annual contributions**

1. The members shall pay an annual contribution to be determined by the general assembly.
2. Under special circumstances the board may grant a full or partial exemption from the obligation to pay a contribution.

*Article 11***Board**

1. The board shall consist of at least four private individuals who are either a:
  - a. member;
  - b. member of a member-party or;
  - c. member or staff member of an associate or an individual member, and who are to be elected by the general assembly.
2. The number of board members shall be determined by the general assembly based on a motion of the board.
3. Board members will be appointed by the general assembly.
4. The standing orders may give further regulations on the appointment of board members.

*Article 12***Termination of board membership - Periodic membership - Suspension**

1. Every board member shall retire ultimately four years after appointment. The retiring board member shall be eligible for reappointment once
2. Every board member, even if appointed for a limited period of time, may at all times be dismissed or suspended by the general assembly. Any suspension not followed by a dismissal resolution within three months shall end by expiry of such term. The retiring board member shall be eligible for reappointment. A person appointed to fill a temporary vacancy shall take the place of his predecessor in the rotation schedule.
3. Furthermore, a board membership shall end:
  - a. by termination of a member's membership of the association;
  - b. by resignation.

*Article 13***Board offices - Board decision - Making process**

1. The chairman shall be appointed to office by the general assembly. The other offices shall be divided among the board members in mutual consultation, provided that the board may also assign the duties of the secretary and the treasurer to non-board members.
2. Standing orders may set additional regulations in respect of the meetings and decision-making process of the board.

*Article 14***Board duties - Representation**

1. Save as restricted in this charter, the board shall be responsible for the management of the association.
2. In the event of vacancies on the board, the board shall retain its powers. It shall, however, convene a general assembly as soon as possible to discuss the filling of the vacancy or vacancies.
3. The board shall be authorized to have committees to be appointed by the board perform certain parts of the board's duties under the responsibility of the board.
4. The board shall be authorized to enter into agreements to purchase, alienate or encumber property subject to public registration, to enter into agreements in which the association binds itself as a guarantor or as joint and several debtor, warrants performance by third parties, or binds itself as security for a third-party debt.

5. The association shall be represented both in and out of court either by the board or by the chairman acting jointly together with another board member.
6. With regard to daily management, the association is validly represented by the General Director.

Article 15

Financial management, annual report and reporting

1. The General Director is responsible for the daily financial management, including expenditure and fundraising and is fully authorized with regard to bank matters and loans below €25.000. In consultation with the Board, the General Director appoints an independent administrator to conduct the administration. The administrator can transfer funds only with written approval of the General Director. The General Director will inform the Board of the financial developments and reports on all transfers over €1.000. The independent administrator prepares the accounts after which they are adopted by the General Director and verified by the Board. The Board will be fully transparent to its members and the European Parliament regarding donations and the financial accounts while maintaining the protection of personal data and privacy as long as this does not conflict with any ruling in this charter.
2. The General Director will sign off spending which will be recorded by the administrator. All expenditure will be conducted in accordance with the rules and guidelines for expenditure concerning European political parties. Other staff members can only do expenditure within an established limit and with the sole purpose of arranging travel and stay and meeting rooms.
3. The board remains the final administrative and financial representation of the association and shall keep records of the association's financial position, so as to show its rights and obligations at all times.
4. The board shall issue its annual report at a congress within six months of the end of the association year - save an extension of such term by the general assembly -, reporting on its management as conducted over the past financial year, under simultaneous submission of a balance sheet and a statement of income and expenditure. After expiry of the said term any member may demand in court that the board report in accordance with the foregoing sentence.
5. The European Parliament appoints the auditor. The General Director and administrator will cooperate with the auditor to establish the annual accounts. These accounts will be submitted to the Board and General Assembly for approval.
6. The association year shall run from the first day of January until the thirty-first day of December. (change of order, was article 15.1)

Article 16

The General Assembly

1. The general assembly is the general meeting by law. All powers in the association not conferred on the board by law or in this charter shall vest in the General Assembly.
2. Ultimately six months after the end of each association year, a congress – the annual meeting - shall be held to discuss, inter alia:
  - a. the annual report and the report as referred to in article 15, as well as the report of the committee referred to in such article;
  - b. the appointment of the committee referred to in article 15 for the following association year;
  - c. the filling of vacancies, if any;
  - d. motions submitted by the board or by the members, if any, as announced in the notice convening the meeting.
3. Any other assemblies shall be held as often as the board deems appropriate.
4. Furthermore, on the written request of at least such number of members as are entitled to cast one tenth of the votes, the board shall convene a congress within a maximum term of four weeks. If the request is not complied with within fourteen days, the requesting members may convene the meeting themselves by giving notice in accordance with article 20 or by placing an advertisement in a daily newspaper at least widely read in the place where the association has its registered office.

*Article 17***Access and voting right**

1. In compliance with article 20, the general assembly shall be open to members of the association, board members, representatives of the associated bodies and invited guests. Suspended members and suspended board members shall not have access to the congress.
2. Other than those referred to in paragraph 1 have admission to the general assembly, unless *casu quo* the general assembly decides to meet *in camera*.
3. Every member of the association who is not suspended shall have the right to cast a vote.
4. Every associated body has a right to cast a vote on subjects concerning: political content.
5. In the general assembly each member party has three votes and every individual member has one vote. Every associate body has one vote. The number of votes by individual members and associates can only make up for forty-nine percent (49 %) of the total votes. If the votes of individual members exceed forty-nine percent (49 %) of the total votes then the chairman of the association (or his substitute) is allowed to determine an alternative division of the votes that ensures that the individual members will receive forty-nine percent (49 %) of the total votes.
6. A memberparty may cast his vote only through a representative having power of attorney to the satisfaction of the chairman of the meeting.

*Article 18***Chair - Minutes**

1. The general assembly shall be chaired by the chairman of the association or his deputy. In the absence of the chairman and his deputy, one of the other board members to be designated by the board shall act as chairman. If the chair is not filled according to this procedure either, the meeting shall appoint its own chairman.
2. The secretary or another person designated for such purpose by the chairman shall keep minutes of the proceedings at each meeting, to be adopted and signed by the chairman and the person keeping the minutes.

*Article 19***Congress decision - Making process**

1. The decision pronounced at the general assembly by the chairman to the effect that a resolution has been adopted shall be decisive. The same shall be true for the substance of a resolution adopted to the extent that a vote was taken on a motion not set forth in writing.
2. If, however, immediately after the decision referred to in paragraph 1 is pronounced, the correctness thereof is challenged, a new vote shall be taken if the majority of the meeting or, if the original vote was not taken by roll-call or by ballot, a person entitled to vote so requires. Such new vote shall supersede the legal consequences of the original vote.
3. To the extent not provided otherwise by law or in this charter, all resolutions of the general assembly shall be adopted by an absolute majority of the votes cast.
4. Blank votes shall be deemed not to have been cast.
5. If, in an election of persons, none of the candidates has obtained an absolute majority of the votes, a second vote or, in the event of a binding nomination, a second vote between the nominated candidates, shall be held. If in such second vote none of the candidates has obtained an absolute majority either, revotes shall be taken until either one person has obtained an absolute majority of the votes or a vote held between two persons ends in a tie. Such revotes (not including the second vote) shall at all times be held between the persons between whom the preceding vote had been held, with the exception of the person who had obtained the least votes during such preceding vote. If during the preceding vote the least votes had been obtained by more than one person, a drawing of lots shall decide who of such persons can no longer be voted for in the new vote. In the event that a vote between two persons ends in a tie, a drawing of lots shall decide who of such two persons is elected.
6. In the event that a vote on a motion other than on an election of persons ends in a tie, the motion shall be deemed to have been rejected.

7. All votes shall be taken orally, unless the chairman deems a vote by ballot appropriate or if any of the persons entitled to vote so requires prior to the vote. Written votes shall be taken by secret, unsigned ballot. Resolutions may be adopted by acclamation, unless any of the persons entitled to vote requires a vote by roll-call.
8. A unanimous resolution of all members, even outside a meeting, shall have the same force as a resolution of the congress of the general assembly, provided adopted with the prior knowledge of the board.
9. As long as all members are present or represented at a general assembly, valid resolutions may be adopted, provided unanimously, with respect to all items to be discussed - thus, including a motion to amend this charter or to dissolve the association - even if no notice convening a congress has been sent or has been sent in accordance with the requirements in that respect or any other requirements with respect to convening and holding meetings, or any related formalities, have not been observed.
10. Decisions are only valid if at least one quarter of the members are present during the meeting.

Article 20

Convening the General Assembly

1. The general assembly shall be convened by the board. The notice convening the general assembly shall be sent to the addresses of the members according to the membership register as referred to in article 4. The term for convening a congress shall be at least seven days.
2. The notice convening the general assembly shall state the items to be discussed, without prejudice to the provisions of article 21. In the notice convening the general assembly, the board can indicate some items that shall exclusively be discussed by the members. Items mentioned in article 17.4 can never be indicated by the board as to be discussed exclusively.

Article 21

Amendment of the Charter

1. This charter of the association may be amended only by a resolution of the general assembly, the notice convening such meeting stating that a motion to amend the charter shall be discussed at such meeting.
2. Those who had convened the congress of the general assembly to discuss a motion to amend the charter shall deposit a copy of such motion in which the proposed amendment is quoted verbatim, at a suitable location, for inspection by the members, at least five days prior to the meeting until the end of the day of the meeting. Furthermore, a copy as referred to above shall be sent to all members.
3. A resolution to amend the charter shall require at least two thirds of the votes cast in a meeting at which at least two thirds of the members are present or represented. If two thirds of the members are not present or represented, a second meeting shall be convened and held within four weeks thereafter, in which a resolution may be passed on the motion as discussed in the previous meeting, irrespective of the number of members present or represented, provided by a majority of at least two thirds of the votes cast.
4. An amendment of the charter shall not take effect until after having been set forth in an instrument executed before a civil-law notary. Every board member shall be authorized to have the instrument executed, in accordance with the of the general assembly.

Article 22

Dissolution

1. The association may be dissolved by a resolution of the general assembly. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of the foregoing article shall apply mutatis mutandis.
2. The appropriation of any credit balance after liquidation shall be determined by the general assembly in the resolution to dissolve the association.

*Article 23***Standing orders**

1. The general assembly may adopt standing orders.
2. The standing orders may not be contrary to the law, even where nonmandatory, or with this charter.

*Article 24***Affiliated foundation**

Sallux is the foundation affiliated to ECPM and will function as its sole European political foundation in accordance with the Regulation (EC) No 1141/2014 of the European Parliament and of the Council on the regulations governing political foundations and the rules regarding their funding.

Annex I

List of Members of the European Christian Political Movement on June 1, 2017

Full name	English translation	Acronym	Type of membership	Member state
Hayastani Qristonea-Demokratakan Miowt'yown	Christian Democratic Union of Armenia	HQDM	Full membership	Armenia
Hrvatski rast	Croatian Growth	HRAST	Full membership	Croatia
Eesti Kristlikud Demokraadid	Estonian Christian Democrats	EKD	Full membership	Estonia
Parti Chrétien-Démocrate	Christian Democratic Party	PCD	Full membership	France
Christian Democratic People's party		CDPP	Full membership	Georgia
Bündnis C – Christen für Deutschland	Alliance C – Christians for Germany	Bundnis-C	Full membership	Germany
Kristīgi Demokratiska Savienība	Christian Democratic Union	KDS	Full membership	Latvia
Partidul Popular Crestin Democrat	Christian Democratic People's party	PPCD	Full membership	Moldova
ChristenUnie	Christian Union	CU	Full membership	The Netherlands
Staatkundig Gereformeerde Partij	Politically Reformed Party	SGP	Full membership	The Netherlands
Prawica Rzeczypospolitej	Right Wing of the Republic	PR	Full membership	Poland
Uniunea Bulgara din Banat	Bulgarian Union in Banat	UBB	Full membership	Romania
Evangelische Volkspartei	Evangelical People's Party	EVP	Full membership	Switzerland
Khrystiyansko Demokratichnyj Soyuz	Christian-Democratic Union	KDS	Full membership	Ukraine
Christian Peoples Alliance		CPA	Full membership	United Kingdom

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI
HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

**Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu biodiesla
pochodzącego z Argentyny**

(2018/C 34/11)

Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała skargę złożoną zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), zawierającą zarzut istnienia subsydiowanego przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny, który powoduje szkodę ⁽²⁾ dla przemysłu Unii.

1. Skarga

Skarga została złożona w dniu 18 grudnia 2017 r. przez Europejską Radę Biodiesla („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących więcej niż 25 % ogólnej produkcji unijnej biodiesla.

2. Produkt objęty dochodzeniem

Produktem objętym niniejszym dochodzeniem są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, powszechnie nazywane „biodieslem”, w formie czystej lub zawarte w mieszance („produkt objęty dochodzeniem”).

3. Zarzut subsydiowania

Produktem, którego dotyczy zarzut subsydiowania, jest produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Argentyny („państwo, którego dotyczy postępowanie”), obecnie objęty kodami CN ex 1516 20 98 (kody TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kody TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (kod TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (kody TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kody TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 i 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kody TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kody TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (kody TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 i 3824 99 92 20), 3826 00 10 i ex 3826 00 90 (kody TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 30). Powyższe kody CN i TARIC podano jedynie w celach informacyjnych.

Skarga zawiera dostateczne dowody na to, że producenci produktu objętego dochodzeniem z Argentyny korzystali z szeregu subsydiów przyznanych przez rząd Argentyny.

Praktyki polegające na subsydiowaniu obejmują między innymi:

- (i) dostarczanie przez rząd towarów lub świadczenie usług po cenach niższych niż odpowiednie wynagrodzenie, np. zapewnianie rezerw nasion soi;
- (ii) zakup towarów przez sektor instytucji rządowych i samorządowych po cenach wyższych niż odpowiednie wynagrodzenie lub wsparcie dochodu bądź ceny, np. zlecony przez rząd zakup biodiesla (Umowa w sprawie dostaw biodiesla);

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Ogólny termin „szkoda” odnosi się do istotnej szkody majątkowej dla przemysłu Unii, zagrożenia wyrządzenia szkody majątkowej lub istotnego opóźnienia w stworzeniu takiego przemysłu, jak określono w art. 2 lit. d) rozporządzenia podstawowego.

- (iii) bezpośredni transfer środków pieniężnych, np. udzielanie pożyczek i finansowanie wywozu na warunkach preferencyjnych, w tym udzielanie pożyczek na warunkach preferencyjnych przez Narodowy Bank Argentyny (Banco de la Nación Argentina, „BNA”); oraz
- (iv) dochód władz publicznych utracony lub niepobrany, np. przyspieszona amortyzacja dla producentów biodiesla na mocy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw, zwolnienia z płatności minimalnego zakładanego podatku dochodowego i odroczenia płatności tego podatku dla producentów biodiesla na mocy ustawy z 2006 r. w sprawie biopaliw oraz kilka środków zapewniających zwolnienia podatkowe na szczeblu regionalnym.

Skarżący twierdzi również, że wyżej wymienione środki stanowią subsydia, ponieważ pociągają za sobą wkład finansowy rządu Argentyny lub innych władz regionalnych (łącznie z organami publicznymi) i przynoszą korzyści producentom eksportującym produkt objęty dochodzeniem. Zarzuca się, że subsydia te mają zastosowanie wyłącznie do niektórych przedsiębiorstw, grup przedsiębiorstw lub niektórych sektorów przemysłu i z tego względu mają charakter szczególny oraz stanowią podstawę środków wyrównawczych. W związku z powyższym określone w skardze kwoty rzekomych subsydiów wydają się być znaczne w odniesieniu do państwa, którego dotyczy postępowanie.

Biorąc pod uwagę art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja sporządziła memorandum w sprawie dostatecznych dowodów, zawierające wykonaną przez Komisję analizę wszystkich dowodów, którymi dysponuje Komisja i na podstawie których wszczyna dochodzenie. Memorandum umieszczono w dokumentacji do wglądu dla zainteresowanych stron.

Komisja zastrzega sobie prawo do objęcia dochodzeniem innych istotnych subsydiów, których istnienie zostałyby ujawnione w trakcie dochodzenia.

4. Zarzut zagrożenia szkodą i związek przyczynowy

Skarżący przedstawił dowody na to, że przywóz produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł w ujęciu bezwzględny i pod kątem jego udziału w rynku w znacznym tempie, co wskazuje na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu. Ponadto zarzuca się, że przywóz jest wprowadzany w Unii po cenach, które wywarły już, oprócz innych skutków, negatywny wpływ na poziom cen sprzedaży, wielkość sprzedaży, udział w rynku i zyski przemysłu Unii.

Skarżący przedstawia ponadto dowody na swobodne dysponowanie dostatecznymi rezerwami mocy produkcyjnych w Argentynie, co wskazuje na prawdopodobieństwo znacznego wzrostu przywozu.

Dodatkowo, charakter przedmiotowych domniemyanych subsydiów może wywołać negatywne skutki w handlu.

Zarzuca się również, że przepływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych prawdopodobnie znacznie wzrośnie z powodu niedawnego zmniejszenia obowiązujących środków antydumpingowych wobec przywozu produktu objętego dochodzeniem do UE⁽¹⁾ oraz niedawnego wprowadzenia środków wyrównawczych w Stanach Zjednoczonych Ameryki („USA”) w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem. Wskazuje to na prawdopodobieństwo przekierowania wywozu do Unii, co doprowadziłoby do znacznego wzrostu przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Skarżący twierdzi, że należy zdecydowanie oczekiwać wspomnianych zmian okoliczności i że są one nieuchronne. Istotna szkoda wystąpiłaby ze względu na nieuchronny dalszy przywóz towarów po cenach subsydiowanych.

Skarżący twierdzi również, że perspektywa zalewu ze strony nieuczciwego przywozu jest główną przyczyną bezpośredniego zagrożenia wystąpieniem szkody i nie ma żadnych innych czynników, które wydają się zrywać związek przyczynowy.

5. Procedura

Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że skarga została złożona przez przemysł Unii lub w jego imieniu oraz że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie postępowania, Komisja niniejszym wszczyna dochodzenie zgodnie z art. 10 rozporządzenia podstawowego.

W dochodzeniu zostanie ustalone, czy produkt objęty dochodzeniem pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie, jest subsydiowany i czy ten przywóz towarów po cenach subsydiowanych spowodował szkodę lub groził spowodowaniem szkody dla przemysłu Unii. W przypadku ustalenia wspomnianych faktów w dochodzeniu zostanie zbadane, czy wprowadzenie środków leży w interesie Unii.

Rząd Argentyny został zaproszony do konsultacji.

5.1. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody obejmie okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmie okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 19.9.2017, s. 9.

5.2. Procedura dotycząca stwierdzenia subsydiowania

Wzywa się producentów eksportujących⁽¹⁾ produktu objętego dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz władze państwa, którego dotyczy postępowanie, do udziału w dochodzeniu Komisji. Inne podmioty, do których Komisja zwróci się z prośbą o przekazanie odpowiednich informacji w celu ustalenia istnienia i kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych wprowadzonych wobec produktu objętego dochodzeniem, są również zaproszone do współpracy z Komisją w możliwie najszerszym zakresie.

5.2.1. Dochodzenie dotyczące producentów eksportujących

Procedura wyboru producentów eksportujących, którzy zostaną objęci dochodzeniem w państwie, którego dotyczy postępowanie

a) Kontrola wyrwykowa

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie, uczestniczących w postępowaniu, oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę producentów eksportujących, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji. Strony mają 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej, aby zgłosić się i dostarczyć Komisji informacje na temat ich przedsiębiorstw(-a) określone w załączniku I do niniejszego zawiadomienia.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby producentów eksportujących Komisja skontaktuje się też z władzami państwa, którego dotyczy postępowanie, a ponadto może skontaktować się z wszystkimi znanymi jej zrzeczeniami producentów eksportujących.

Inne istotne informacje dotyczące doboru próby, poza informacjami, do których przedłożenia wzywa się powyżej, muszą zostać zgłoszone przez zainteresowane strony w terminie 21 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej dobór próby producentów eksportujących może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do próby wszystkich znanych producentów eksportujących, władze państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz zrzeczenia producentów eksportujących.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia w odniesieniu do producentów eksportujących Komisja prześle kwestionariusze do producentów eksportujących wybranych do próby, do wszystkich znanych zrzeczeń producentów eksportujących oraz do władz państwa, którego dotyczy postępowanie.

Wszyscy producenci eksportujący wybrani do próby oraz władze państwa, którego dotyczy postępowanie, będą musieli przedłożyć uzupełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty powiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej.

Bez uszczerbku dla zastosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego, przedsiębiorstwa, które zgodziły się na ewentualne włączenie ich do próby, lecz nie zostały do niej wybrane, zostaną uznane za współpracujące („nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący”). Bez uszczerbku dla poniższej sekcji b), dla wyrównawcze, które mogą być zastosowane do przywozu pochodzącego od nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących, nie przekroczą średnich ważonych kwot subsydiowania ustalonych dla producentów eksportujących objętych próbą⁽²⁾.

b) Indywidualna kwota subsydiowania stanowiącego podstawę środków wyrównawczych dla przedsiębiorstw niewłączonych do próby

Nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący mogą wystąpić z wnioskiem, zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, o ustalenie przez Komisję ich indywidualnych kwot subsydiowania. Producenci eksportujący, którzy chcą wystąpić z wnioskiem o indywidualną kwotę subsydiowania, muszą zwrócić się z prośbą o przesłanie kwestionariusza i zwrócić należyście wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty zawiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej.

⁽¹⁾ Producentem eksportującym jest każde przedsiębiorstwo w państwie, którego dotyczy postępowanie, które to przedsiębiorstwo produkuje i wywozi produkt objęty dochodzeniem na rynek Unii, bezpośrednio lub za pośrednictwem strony trzeciej, w tym każde z powiązanych z nim przedsiębiorstw uczestniczących w produkcji, sprzedaży krajowej lub wywozie produktu objętego dochodzeniem.

⁽²⁾ Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego pomija się kwoty zerowe i *de minimis* subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych oraz kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych ustalone w warunkach określonych w art. 28 rozporządzenia podstawowego.

Producenci eksportujący wnoszący o indywidualną kwotę subsydiowania powinni mieć jednak świadomość, że Komisja może mimo wszystko podjąć decyzję o nieustalaniu dla nich indywidualnego marginesu subsydiowania, jeżeli, na przykład, liczba producentów eksportujących będzie tak duża, że ustalenie takie byłoby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłoby zakończenie dochodzenia na czas.

5.2.2. Dochodzenie dotyczące importerów niepowiązanych ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Importerów niepowiązanych, przywożących produkt objęty dochodzeniem z państwa, którego dotyczy postępowanie, do Unii, wzywa się do udziału w niniejszym dochodzeniu.

Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów niepowiązanych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja może objąć dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczoną liczbę importerów niepowiązanych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa zostanie przeprowadzona zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszyscy importerzy niepowiązani lub przedstawiciele działający w ich imieniu są niniejszym proszeni o zgłoszenie się do Komisji. Strony mają 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej, aby zgłosić się i dostarczyć Komisji informacje na temat ich przedsiębiorstw(-a) określone w załączniku II do niniejszego zawiadomienia.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla doboru próby importerów niepowiązanych Komisja może ponadto skontaktować się z wszystkimi znanymi zrzeszeniami importerów.

Inne istotne informacje dotyczące doboru próby, poza informacjami, do których przedłożenia wzywa się powyżej, muszą zostać zgłoszone przez zainteresowane strony w terminie 21 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

W przypadku konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej dobór próby importerów może opierać się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży w Unii produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, którą to sprzedaż można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach wybranych do próby wszystkich znanych importerów niepowiązanych i zrzeszenia importerów.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do importerów niepowiązanych włączonych do próby oraz do wszelkich znanych zrzeszeń importerów. Strony muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty zawiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej.

5.3. Procedura dotycząca ustalenia szkody i dochodzenie dotyczące producentów unijnych

Ustalenie szkody odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny wielkości przywozu towarów po cenach subsydiowanych i jego wpływu na ceny na rynku Unii oraz wpływu tego przywozu na przemysł Unii. W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał istotnej szkody, wzywa się producentów unijnych produktu objętego dochodzeniem do udziału w dochodzeniu Komisji.

Dochodzenie dotyczące producentów unijnych

Ze względu na dużą liczbę producentów unijnych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja podjęła decyzję o objęciu dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczonej liczby producentów unijnych, wybierając próbę (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”). Kontrola wyrwykowa jest przeprowadzana zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Do próby mogą zostać włączeni tylko importerzy niepowiązani z producentami eksportującymi. Importerzy powiązani z producentami eksportującymi muszą wypełnić załącznik I do kwestionariusza dla tych producentów eksportujących. Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558) dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) jedna jest pracodawcą, a druga pracownikiem; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią; lub h) są członkami tej samej rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1) ustanawiającego unijny kodeks celny „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych.

⁽²⁾ Dane przekazane przez importerów niepowiązanych mogą być wykorzystane także w związku z innymi aspektami niniejszego dochodzenia niż stwierdzenie subsydiowania.

Wstępnie Komisja wybrała próbę producentów unijnych. Szczegółowe informacje na ten temat są dostępne w dokumentacji do wglądu dla zainteresowanych stron. Niniejszym wzywa się zainteresowane strony do zapoznania się z dokumentacją (w tym celu należy skontaktować się z Komisją, korzystając z danych kontaktowych wskazanych w sekcji 5.7 poniżej). Pozostali producenci unijni lub przedstawiciele działający w ich imieniu, którzy uważają, że istnieją powody, aby włączyć ich do próby, muszą zgłosić się do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Istotne informacje dotyczące doboru próby muszą zostać zgłoszone przez zainteresowane strony w terminie 21 dni od dnia opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej.

Komisja powiadomi o przedsiębiorstwach ostatecznie wybranych do próby wszystkich znanych producentów unijnych lub zrzeszenia producentów unijnych.

W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do producentów unijnych włączonych do próby oraz do wszelkich znanych zrzeszeń producentów unijnych. Strony muszą przedłożyć wypełniony kwestionariusz w terminie 37 dni od daty zawiadomienia o doborze próby, o ile nie wskazano inaczej.

5.4. **Procedura oceny interesu Unii**

W przypadku stwierdzenia subsydiowania i ustalenia, że spowodowało ono szkodę, na podstawie art. 31 rozporządzenia podstawowego zostanie podjęta decyzja, czy wprowadzenie środków antysubsydyjnych nie byłoby sprzeczne z interesem Unii. Producenci unijni, importerzy i reprezentujące ich zrzeszenia, użytkownicy i reprezentujące ich zrzeszenia oraz reprezentatywne organizacje konsumenckie są proszeni o zgłoszenie się do Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Aby wziąć udział w dochodzeniu, reprezentatywne organizacje konsumenckie muszą udowodnić, w tym samym terminie, istnienie obiektywnego związku pomiędzy swoją działalnością a produktem objętym dochodzeniem.

Strony, które zgłosiły się w powyższym terminie, mogą przekazać Komisji informacje dotyczące interesu Unii w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie wskazano inaczej. Informacje mogą być dostarczane w dowolnym formacie lub poprzez wypełnienie opracowanego przez Komisję kwestionariusza. W każdym przypadku informacje przedstawione zgodnie z art. 31 zostaną uwzględnione wyłącznie wtedy, gdy będą poparte udokumentowanymi informacjami w momencie ich przedstawienia.

5.5. **Inne oświadczenia pisemne**

Z zastrzeżeniem uregulowań zawartych w niniejszym zawiadomieniu wszystkie zainteresowane strony wzywa się niniejszym do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. O ile nie wskazano inaczej, informacje te i dowody je potwierdzające muszą wpłynąć do Komisji w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

5.6. **Możliwość przesłuchania przez służby Komisji prowadzące dochodzenie**

Wszystkie zainteresowane strony mogą wystąpić o przesłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie. Wszelkie wnioski o przesłuchanie należy sporządzać na piśmie, podając uzasadnienie. Wnioski o przesłuchanie w sprawach dotyczących wstępnego etapu dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Na kolejnych etapach wnioski o przesłuchanie należy składać w terminach określonych przez Komisję w korespondencji ze stronami.

5.7. **Instrukcje dotyczące składania oświadczeń pisemnych i przesyłania wypełnionych kwestionariuszy oraz korespondencji**

Informacje przekazywane Komisji dla celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu muszą być wolne od praw autorskich. Przed przekazaniem Komisji informacji lub danych, które są objęte prawami autorskimi osób trzecich, zainteresowane strony muszą zwrócić się do właściciela praw autorskich o udzielenie specjalnego zezwolenia wyraźnie umożliwiającego: a) wykorzystanie przez Komisję tych informacji i danych dla celów niniejszego postępowania dotyczącego ochrony handlu; oraz b) udostępnienie tych informacji i danych zainteresowanym stronom niniejszego dochodzenia w formie umożliwiającej im wykonywanie ich prawa do obrony.

Wszystkie pisemne zgłoszenia, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym zawiadomieniu, wypełnione kwestionariusze i korespondencję dostarczone przez zainteresowane strony, w odniesieniu do których wnioskuje się o ich traktowanie na zasadzie poufności, należy oznakować „Limited” (¹). Strony, które przedłożyły informacje w toku niniejszego dochodzenia, są proszone o przedstawienie powodów wniosku o traktowanie na zasadzie poufności.

Zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego strony przedstawiające informacje oznakowane „Limited” powinny przedłożyć ich streszczenia bez klauzuli poufności, oznakowane „For inspection by interested parties”. Streszczenia powinny być wystarczająco szczegółowe, żeby pozwolić na prawidłowe zrozumienie istoty informacji przekazanych z klauzulą poufności.

(¹) Dokument oznakowany „Limited” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego i art. 12 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

Jeżeli strona przekazująca poufne informacje nie wskaże odpowiedniego powodu wniosku o traktowanie na zasadzie poufności lub nie dostarczy streszczenia informacji bez klauzuli poufności w wymaganym formacie i o wymaganej jakości, Komisja może nie uwzględnić takich informacji, chyba że można wykazać w sposób zadowalający z właściwych źródeł, że informacje te są poprawne.

Zainteresowane strony proszone są o przesłanie wszystkich oświadczeń i wniosków, w tym zeskanowanych pełnomocnictw i poświadczeń, pocztą elektroniczną, z wyjątkiem obszernych odpowiedzi, które należy przekazać na płycie CD-ROM lub DVD osobiście lub listem poleconym. Komunikując się za pośrednictwem poczty elektronicznej, zainteresowane strony wyrażają akceptację zasad dotyczących oświadczeń w formie elektronicznej, które zostały zawarte w dokumencie zatytułowanym „CORRESPONDENCE WITH THE EUROPEAN COMMISSION IN TRADE DEFENCE CASES” („Korespondencja z Komisją Europejską w sprawach dotyczących ochrony handlu”), opublikowanym na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pod adresem: http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2011/june/tradoc_148003.pdf.

Zainteresowane strony muszą podać swoją nazwę, adres, numer telefonu i aktualny adres poczty elektronicznej, a także upewnić się, że podany adres poczty elektronicznej funkcjonuje jako oficjalny adres przedsiębiorstwa, a pocztę elektroniczną sprawdza się codziennie. Po otrzymaniu danych kontaktowych Komisja będzie kontaktowała się z zainteresowanymi stronami wyłącznie za pomocą poczty elektronicznej, chyba że strony te wyraźnie zwrócą się o przesyłanie im przez Komisję wszystkich dokumentów za pomocą innego środka komunikacji, a także z wyjątkiem sytuacji, w której charakter przesyłanego dokumentu wymagać będzie zastosowania listu poleconego. Dodatkowe zasady i informacje dotyczące korespondencji z Komisją, w tym zasady składania oświadczeń za pomocą poczty elektronicznej, zawarto w wyżej wspomnianych instrukcjach dotyczących komunikacji z zainteresowanymi stronami.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: CHAR 04/039
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Email:

Subsydia: TRADE-AS644-BIODIESEL-SUBSIDY@ec.europa.eu
Szkoda: TRADE-AS644-BIODIESEL-INJURY@ec.europa.eu

6. Brak współpracy

W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania potwierdzających lub zaprzeczających ustaleń tymczasowych lub końcowych, na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego.

W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te mogą zostać pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.

Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 28 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

Niedostarczenie informacji w formie skomputeryzowanej nie jest traktowane jako odmowa współpracy, pod warunkiem że zainteresowana strona wykaże, że przedstawienie informacji w wymaganej formie wiązałoby się dla niej z nieuzasadnionymi wysokimi kosztami lub byłoby dla niej zbyt dużym obciążeniem. Strona ta powinna niezwłocznie skontaktować się z Komisją.

7. Rzecznik praw stron

Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik praw stron pośredniczy w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji prowadzącymi dochodzenie. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wnioski stron trzecich o przesłuchanie. Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchanie indywidualnej zainteresowanej strony i podjąć się mediacji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony.

Wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Wnioski o przesłuchanie w sprawach dotyczących wstępnego etapu dochodzenia muszą wpłynąć w terminie 15 dni od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Na kolejnych etapach wnioski o przesłuchanie należy składać w terminach określonych przez Komisję w korespondencji ze stronami.

Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych DG ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: <http://ec.europa.eu/trade/trade-policy-and-you/contacts/hearing-officer/>

8. **Harmonogram dochodzenia**

Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w terminie 13 miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego środki tymczasowe mogą zostać wprowadzone nie później niż dziewięć miesięcy od daty opublikowania niniejszego zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

9. **Przetwarzanie danych osobowych**

Wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

☐	Wersja „Limited” (¹)
☐	Wersja „For inspection by interested parties” (zaznaczyć właściwe pole)

POSTĘPOWANIE ANTYSUBSYDYJNE DOTYCZĄCE PRZYWOZU BIODIESLA POCHODZĄCEGO Z ARGENTYNY**INFORMACJE NA TEMAT DOBORU PRÓBY PRODUCENTÓW EKSPORTUJĄCYCH W ARGENTYNI**

Niniejszy formularz ma pomóc producentom eksportującym w Argentynie w dostarczeniu informacji związanych z kontrolą wrywkową, wymaganych w pkt 5.2.1 zawiadomienia o wszczęciu.

Zarówno wersję „Limited”, jak i wersję „For inspection by interested parties” należy odesłać Komisji pocztą elektroniczną na adres TRADE-AS644-BIODIESEL-SUBSIDY@ec.europa.eu.

1. DANE SŁUŻĄCE IDENTYFIKACJI I DANE KONTAKTOWE

Proszę podać następujące dane dotyczące przedsiębiorstwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	
Adres	
Osoba wyznaczona do kontaktów	
E-mail	
Telefon	
Strona internetowa	

2. OBRÓT I WIELKOŚĆ SPRZEDAŻY

Proszę podać obrót w walucie księgowej przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.) ze sprzedaży (sprzedaży eksportowej do Unii dla każdego z 28 państw członkowskich (²) w ujęciu osobnym i łącznym oraz sprzedaży krajowej) dla biodiesla produkowanego przez przedsiębiorstwo określonego w zawiadomieniu o wszczęciu, oraz odpowiadającą mu wagę lub ilość. Proszę podać nazwę waluty.

	Tony		Wartość w walucie księgowej Podać nazwę waluty
Sprzedaż eksportowa do Unii (osobno w odniesieniu do każdego z 28 państw członkowskich oraz łącznie) produktu objętego dochodzeniem	Ogółem:		
	Wymienić osobno każde państwo członkowskie (¹):		
Sprzedaż eksportowa do innych miejsc przeznaczenia niż UE	Ogółem:		
	Wymienić osobno poszczególne państwa:		
Sprzedaż krajowa produktu objętego dochodzeniem			

(¹) Proszę dodać kolejne wiersze w miarę potrzeby.

(¹) Niniejszy dokument jest przeznaczony wyłącznie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55) oraz art. 12 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.

(²) 28 państw członkowskich Unii Europejskiej to: Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Dania, Niemcy, Estonia, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Malta, Niderlandy, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.

3. DZIAŁALNOŚĆ PRZEDSIĘBIORSTWA I PRZEDSIĘBIORSTW POWIĄZANYCH ⁽¹⁾

Proszę dokładnie określić działalność przedsiębiorstwa i wszystkich przedsiębiorstw powiązanych (proszę je wymienić i podać charakter powiązania z Państwem przedsiębiorstwem) uczestniczących w produkcji lub sprzedaży (eksportowej lub krajowej) produktu objętego dochodzeniem. Działalność taka może obejmować, choć nie wyłącznie, zakup produktu objętego dochodzeniem, jego produkcję w ramach podwykonawstwa, przetwarzanie produktu objętego dochodzeniem lub handel nim.

Nazwa i lokalizacja przedsiębiorstwa	Działalność	Powiązanie

4. INNE INFORMACJE

Proszę dostarczyć Komisji sprawozdanie roczne lub roczne sprawozdanie finansowe przedsiębiorstwa za 2016 r. (w języku hiszpańskim oraz w języku angielskim, jeśli taka wersja jest dostępną).

Proszę podać wszelkie inne istotne informacje, które zdaniem przedsiębiorstwa mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

5. INDYWIDUALNY MARGINES SUBSYDIOWANIA

Przedsiębiorstwo oświadcza, że w razie gdy nie zostanie włączone do próby, chciałoby otrzymać kwestionariusz w celu wypełnienia i złożenia wniosku o indywidualny margines subsydiowania.

Tak

Nie

6. ZAŚWIADCZENIE

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność wypełnienia kwestionariusza oraz wyrażenia zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu. Ustalenia Komisji dotyczące niewspółpracujących producentów eksportujących opierają się na dostępnych faktach, a ich wynik może być dla takiego przedsiębiorstwa mniej korzystny niż w przypadku, gdyby podjęło ono współpracę.

Podpis upoważnionego pracownika:

Imię i nazwisko oraz stanowisko upoważnionego pracownika:

Data:

_____

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi wspólnikami w działalności gospodarczej; c) jedna jest pracodawcą, a druga pracownikiem; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią; lub h) są członkami tej samej rodziny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558). Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

ZAŁĄCZNIK II

☐	Wersja „Limited” (1)
☐	Wersja „For inspection by interested parties” (zaznaczyć właściwe pole)

POSTĘPOWANIE ANTYSUBSYDyjne DOTYCZĄCE PRZYWOZU BIODIESLA POCHODZĄCEGO Z ARGENTYNY**INFORMACJE NA TEMAT DOBORU PRÓBY IMPORTERÓW NIEPOWIĄZANYCH**

Niniejszy formularz ma pomóc importerom niepowiązanym w dostarczeniu informacji związanych z kontrolą wrywkową, wymaganych w pkt 5.2.2 zawiadomienia o wszczęciu.

Zarówno wersję „Limited”, jak i wersję „For inspection by interested parties” należy odesłać Komisji pocztą elektroniczną na adres TRADE-AS644-BIODIESEL-INJURY@ec.europa.eu.

1. DANE SŁUŻĄCE IDENTYFIKACJI I DANE KONTAKTOWE

Proszę podać następujące dane dotyczące przedsiębiorstwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	
Adres	
Osoba wyznaczona do kontaktów	
E-mail	
Telefon	
Strona internetowa	

2. OBRÓT I WIELKOŚĆ SPRZEDAŻY

Proszę podać: łączną wartość obrotu przedsiębiorstwa w euro (EUR), obrót i wagę lub wielkość przywozu do Unii⁽²⁾ oraz wielkość odsprzedaży na rynku unijnym po przywozie z Argentyny w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2017 r.) dla biodiesla określonego w zawiadomieniu o wszczęciu wraz z odpowiadającą jej wagą lub ilością.

	Tony	Wartość w euro (EUR)
Łączny obrót przedsiębiorstwa w euro (EUR)		
Przywóz produktu objętego dochodzeniem z Argentyny do Unii		
Odsprzedaż produktu objętego dochodzeniem na rynku unijnym po przywozie z Argentyny		

(1) Niniejszy dokument jest przeznaczony wyłącznie do użytku wewnętrznego. Jest on chroniony zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Jest to dokument poufny zgodnie z art. 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55) oraz art. 12 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych.

(2) 28 państw członkowskich Unii Europejskiej to: Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Republika Czeska, Dania, Niemcy, Estonia, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Malta, Niderlandy, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.

3. DZIAŁALNOŚĆ PRZEDSIĘBIORSTWA I PRZEDSIĘBIORSTW POWIĄZANYCH ⁽¹⁾

Proszę dokładnie określić działalność przedsiębiorstwa i wszystkich przedsiębiorstw powiązanych (proszę je wymienić i podać charakter powiązania z Państwem przedsiębiorstwem) uczestniczących w produkcji lub sprzedaży (eksportowej lub krajowej) produktu objętego dochodzeniem. Działalność taka może obejmować, choć nie wyłącznie, zakup produktu objętego dochodzeniem, jego produkcję w ramach podwykonawstwa, przetwarzanie produktu objętego dochodzeniem lub handel nim.

Nazwa i lokalizacja przedsiębiorstwa	Działalność	Powiązanie

4. INNE INFORMACJE

Proszę podać wszelkie inne istotne informacje, które zdaniem przedsiębiorstwa mogłyby pomóc Komisji w doborze próby.

5. ZAŚWIADCZENIE

Poprzez przekazanie wyżej wspomnianych informacji przedsiębiorstwo wyraża zgodę na ewentualne włączenie go do próby. Jeżeli przedsiębiorstwo zostanie włączone do próby, będzie to dla niego oznaczać konieczność wypełnienia kwestionariusza oraz wyrażenia zgody na wizytę na jego terenie w celu weryfikacji udzielonych odpowiedzi. W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie wyrazi zgody na ewentualne włączenie go do próby, zostanie uznane za podmiot niewspółpracujący w dochodzeniu.

Podpis upoważnionego pracownika:

Imię i nazwisko oraz stanowisko upoważnionego pracownika:

Data:

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558) dwie osoby uważa się za powiązane, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) jedna jest pracodawcą, a druga pracownikiem; d) osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób; e) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią; lub h) są członkami tej samej rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona, (ii) rodzice i dzieci, (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni), (iv) dziadkowie i wnuki, (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeńiec oraz bratanica lub siostrzenica, (vi) teściowie i zięć lub synowa, (vii) szwagier i szwagierka. Zgodnie z art. 5 pkt 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1) „osoba” oznacza osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, ale uznaną – na mocy prawa unijnego lub krajowego – za mającą zdolność do czynności prawnych.

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa M.8804 – Bain Capital/Fedrigoni)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2018/C 34/12)

1. W dniu 24 stycznia 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji ⁽¹⁾.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Bain Capital Investors LLC Bain Capital (Stany Zjednoczone),
- Fedrigoni SpA (Fedrigoni) (Włochy).

Bain Capital przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad przedsiębiorstwem Fedrigoni.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- w przypadku Bain Capital: przedsiębiorstwo dokonujące inwestycji na niepublicznym rynku kapitałowym w przedsiębiorstwa prowadzące działalność w różnych sektorach, w tym w sektorze technologii informacyjnej, opieki zdrowotnej, produktów detalicznych i konsumenckich, komunikacyjnym, finansowym oraz przemysłowym/produkcyjnym,
- w przypadku Fedrigoni: włoskie przedsiębiorstwo prowadzące działalność w zakresie produkcji i sprzedaży różnych rodzajów papieru oraz usług powiązanych, w tym papieru wysokogatunkowego, graficznego i zabezpieczonego (np. stosowanego w produkcji banknotów i papierów wartościowych oraz elementów zabezpieczeń), samoprzylepnych etykiet i materiałów papierniczych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.8804 – Bain Capital/Fedrigoni

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Uwagi można przesyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji**(Sprawa M.8775 – Shell/Impello)****Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2018/C 34/13)

1. W dniu 22 stycznia 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- The Shell Petroleum Company Limited („Shell Petroleum”, Zjednoczone Królestwo), należące do grupy przedsiębiorstw Shell, kontrolowane przez Royal Dutch Shell plc („Shell”, Zjednoczone Królestwo),
- Impello Limited („Impello”, Zjednoczone Królestwo).

Przedsiębiorstwo Shell przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Impello.

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- w przypadku przedsiębiorstwa Shell: globalna grupa spółek energetycznych i petrochemicznych, która prowadzi działalność w zakresie poszukiwania ropy naftowej i gazu ziemnego, produkcji, wytwarzania, wprowadzania do obrotu i transportu produktów naftowych i chemikaliów, oraz odnawialnych nośników energii. Shell zajmuje się również obrotem energią elektryczną i gazem oraz ich hurtowym dostarczaniem, w tym w Zjednoczonym Królestwie i w Niemczech,
- w przypadku przedsiębiorstwa Impello: niezależny dostawca energii dla odbiorców będących gospodarstwami domowymi w Zjednoczonym Królestwie i w Niemczech (znany jako First Utility).

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzeża sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.8775 – Shell/Impello

Uwagi można przesyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.8783 – Repsol/Kia/JV)
Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2018/C 34/14)

1. W dniu 24 stycznia 2018 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji.

Zgłoszenie to dotyczy następujących przedsiębiorstw:

- Repsol Comercial de Productos Petrolíferos, SA, („Repsol”, Hiszpania),
- KIA Motors Iberia, SLU („Kia”, Hiszpania).

Przedsiębiorstwa Repsol i Kia przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad nowo powstałym przedsiębiorstwem będącym wspólnym przedsiębiorcą („JV”).

Koncentracja dokonywana jest w drodze zakupu udziałów/akcji.

2. Przedmiot działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji:

- w przypadku przedsiębiorstwa Repsol: zintegrowane przedsiębiorstwo energetyczne, notowane na giełdzie,
- w przypadku przedsiębiorstwa Kia: dystrybucja samochodów w Hiszpanii. Całościowy udział w Kia posiada Kia Motors Company, które jest spółką holdingową Grupy Kia i jest ostatecznie kontrolowane przez Hyundai Motor Company,
- w przypadku przedsiębiorstwa JV: system wspólnego użytkowania samochodów osobowych w Madrycie.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

Należy zauważyć, iż zgodnie z zawiadomieniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych koncentracji na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾ sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym zawiadomieniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Należy zawsze podawać następujący numer referencyjny:

M.8783 – Repsol/Kia/JV

Uwagi można przysyłać do Komisji pocztą, pocztą elektroniczną lub faksem. Należy stosować następujące dane kontaktowe:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

Adres pocztowy:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 366 z 14.12.2013, s. 5.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL